

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_206038

UNIVERSAL
LIBRARY

OSMANIA UNIVERSITY LIBRARY

Call No **T.81.6** Accession No

5945
Author **సుబ్బారావు - పాపి**

Title **సంకల్ప శాస్త్రము. 1955.**

This book should be returned on or before the date
last marked below

న ర వ ర న ము

వి ద్వ త్క వి ర త్న
ముత్య సుబ్బారాయ దైవజ్ఞమణిచే
ర చి యి ం ప బ డి

సహజకవితాదురీణ కావ్యకళాపోషక అభినవభోజ
శ్రీ భూపతిరాజు రామకృష్ణరాజుగారి
ప్రొఫెసర హ నహయ్యములవలన
పాలకొల్లు, భానూ పెన్ సన్ నందు ముద్రింపబడియె.

1955

(స ర్వ హ క్కు లు ర చ యి త వే)

వెల 1-4-0

ప రి చ య ము

‘ మహాకవి ’ ‘ విద్వత్కవిరత్న ’ శ్రీముత్యసుబ్బారాయ
 ‘ దైవజ్ఞమణి ’ గారికవిత రసవచ్చబిడ్డశోభితఁబును మృదుమధురము
 భావప్రాధి సంవిధాన నైపుణియు, గల దని వీరికి బేరుదములే వీరిచే
 నిదివరకు రచింపఁబడి విద్వన్నుతిగన్న ‘ భక్తితత్త్వసుధాలహరి ’
 ‘ హిమైషిణి ’ ‘ విదుషి ’ ‘ నిశ్చేయసానందము ’ మున్నగుగ్రంథ
 రాజములే తెలువక తెలుపును. వీరియిష్టటి రచనయగు ‘ సంవర్ధ
 సము ’ అనునీసద్గ్రంథమును సోదర సోదరీలోకమునకుఁ బరిచయమొ
 నరించుటకు సంతసిల్లుచున్నాఁడను. ఇందలి కవిత్యము సరసమును,
 సమంజసమును, సన్మార్గబోధకమును, సమ్యక్సారామండితమును నైశ్చిన్ద్ర
 ప్రమును నిఖిలవిబుధరంజకము ననుటనిర్వివాదము పాండితీ గరిమఁదొ
 రఁగి కవిత పెడదారిఁబట్టి వాసి బాసినయీకాలమున నిట్టిసద్గ్రంథము
 లఱుదు. గతానుగతికముగా నపారమార్థికమార్గమున విశ్వఁఖిలముగా
 బోవుచున్న నేటి భారతజాతి కిది గొప్పసం దేశము నొసఁగఁగలదు. ఇక్ష్వా
 లముననిట్టి యుద్గ్రంథములునుఁగొకవిత్ల జులునుఁ గడుంగడు నవసరము
 సాధారణజనులు మొదలు బాధ్యతవహించు ప్రజ్ఞావంతులవరకు సమస్త
 స్త్రీపురుషులుగుర్తించి వర్తించవలసిన చక్కనివిషయములు సుధా
 మధుర భారాశుద్ధితోనిందు చిత్రింపబడి యున్నవి.

ఇట్టిగ్రంథములవలన నేగదా ‘ విశ్వశ్రేయఃకావ్యం ’ అను
 టొప్పుచున్నది ? యిది విద్యాభులకేగాక ధర్మపిపాసువులై, రకు మా
 గ్గదీపకమై యలరారిదేశాభ్యుదయమున కెంతయాతోడ్పడును. అనేక
 భాషాకోవిదులును, విశేషశేముషీవిశాచరును ధర్మప్రభోధక కావ్య
 రచనాధురీణులునునగునీగ్రంథకర్తయితోధికముగా దేశ భాషాసేవల
 చేయగలశక్తిసామర్థ్యముల ప్రోత్సాహసాహాయ్యము లనుపరమేశ్వ
 రుడును ప్రజానీకమును వరలింపఁజేయఁగలరనినావిశ్వాసము.

శ్లో॥ గంభీరం సరసం ప్రగాఢకవితారామం కవీ నా మపి
స్వాద్యం పూజ్య మిదం విభాతి నితరాం సంవర్ధనీనామకం
భవ్యాలంకృతి శోభితం రుచిరవాఙ్మృదుర్యయుక్తం సుధా
ధారాసేక మివ ప్రతప్త మనసా మానందసంధాయకం

శ్లో॥ చిరం జీయా బేషా ఘనగుణగణానా మలిశయాత్
చిరం జీవ్యాత్ పృథ్వాన్యం, విబుధ ! భవదీయా సుకవితా !
గిరాందేవీ విద్వద్విజవర కవీశాన రసనా
సరోవీచీహంసీ జయతి జగతీ భాగ్యవిభవా

శా॥ సత్యంబైన కవిత్య ధర్మముల మీ సంవర్ధనం బెంతయే
నత్యానందముఁ గూర్చు సద్రచన యై స్వాంతంబులన్ ధేర్పుటన్
స్తుత్యం బంచు వచించు నార్యతతి సంతోషాడరాశి క్తులై
యత్యంతామల ముత్యవంశ్య గుణగేయా! సుబ్బరాయహ్యయా !

D. A సోమయాజి M A
Head of M. Dep W D. B. కాలెజి
చిరువరం

మ॥ లలితంబున్ సరసంబుఁ బ్రాఢ మమితోల్లాసప్రదంబున్ విని
ర్కలమున్ మోహనమున్ సమంజస మసామాన్యంబుమాన్యంబు ని
స్తులగంభీర మలంకృతిస్ఫురితమైనీ కైయిత యు
జ్జ్వలవృద్ధిగ నె ముత్యవంశమణి ! సుబ్బరాయధీరాగ్రినీ !

కవిరత్న, అవధానిపంచానన
శ్రీ. కాకర్ల కొండలరాయశయవధాని

ఈ 'సంవర్ధన' పద్యకావ్య మాయాలాగ్రిముగ నరయుభాగ్యము కలిగినది. ధారాశయగుశయ్యతో, సుఖావగన్యము లగుపదములతో మనోజ్ఞ మగుభావములతో ఆరంభము నుండి తుతిదాక నేక విధమున నున్న యిట్టి కావ్యము లరు దని చదివిన ప్రాజ్ఞులు గ్రహింపకపోవరు. ఇందలికథ యంతయు స్వకపోలకల్పితము. ప్రకృతమున దేశమునందు బొడగట్టు ననేకదోషముల కిది దివ్యోపధము. భారత జాతీయత కాలవాలము, నైతిక, ధార్మికవిషయముల కాటవట్టునై యీ కావ్యము గ్రంథకర్తకుగల దేశాభిమానము ధర్మాన్ని క్షింబ్రకటించుచు నీకావ్యము నూతనమార్గమున నడచినది. కావ్యమునిర్వచనమయ్యు బతితికు వచనకావ్యము చదువునప్పటిసౌలభ్య మాద్యంతము లభింపకపోదు. అనేక బిరుదముల నంది బహుస్వకపోల కల్పిత పద్యకావ్యములకు ధర్మప్రభోధకగ్రంథములను అమలినధారతో నాకర్షణియునుగ రచించి బహుకాలమునుండి యాండ్రలోకమునఁ బ్రఖ్యాతివహించిన యిక్క-వినిగూర్చియుఁ గావ్యమునుగూర్చియు నేడు ప్రసిద్ధింప బూనుట పరిహాసాస్పదము కాకమానదు.

భాషనిష్కష్టము, మఱియు లలితము, భావములు పవిత్రత ముంములు దేశభక్త్యుద్దీపకములు. యిట్టికావ్యములు విద్యార్థిలోకమున కెంతయునుఁపకారము లని వేఱ చెప్ప నక్కరలేదుగదా! విశ్వవిద్యాలయ పాఠ్యపుస్తకనిర్ణయసమితివా రిట్టికావ్యముల కవలంబ మొనఁగుచో విద్యార్థిజనముల కుపకరించుమాత్రమే కాక గ్రంథకర్తకును ప్రోత్సాహ మునిచ్చినవా రగుదు రని నావిశ్వాసము.

ఇట్టిప్రోత్సాహమే కలుగుచో నీకవి యింకను నెన్నికావ్యములు మములచే నాంధ్రసరస్వతి పాదకమలములఁబూజించునోకదా !

విద్యత్క-విశేఖర, కవితాభూషణ

విద్యాక, వెంపరాల సూర్యనారాయణశాస్త్రి

శ్రీకృష్ణసమధానోజీరామయ్యకళాశాల పండితుడు

అ మ లా పు ర ౧.

1. భక్తితత్త్వసుధాలహరి:- సు - 350 పద్యములు. భక్తిత్రయస్వరూపము, దేహత్రయవిచారము, అవస్థాత్రయవిమర్శచము, జీవేశ్వరనిర్ణయము, నిగ్రహవివరణము, మాయానిర్వచనము, కర్మనిరూపణము, యుక్తపురుష లక్షణము మున్నగు జ్ఞేయవిషయము లనేకములు సనమాధానముగా సనేకవేదాంతశిష్ట సందేహములు, సులభముగను సురుచిరముగను విశేషపరిభాషాపదరహితముగ ప్రార్థనారూపమున రాయబడినది. వెల రు 0-12-6

2. హితైషిణి :- సు-550 పద్యములలో 6 గుచ్చముల గ్రంథము. అత్మవిద్యా విశేషమేమి ? దానిపొందుబెట్లు ? రాగద్వేషాదులననేమి ? విఘ్నములుపైతము వీని వలన యెట్లుపాడయిరి ? నిర్మలత అననేమి ? ప్రతిజీవియు అనందమునే ఏలకోరును సాధారణముగా తదన్యములనే ఏలపొందుచుండును? అనందముయొక్క సత్యస్థాన మేది ? తదాధిసాధనమేది ? మానవాతీతమగు నొక శక్తికలదనినమ్మనెల ? తావాత్మ్య మననేమి ? జీవునికి ప్రపంచములో సంబంధమేమి ? జ్ఞానశూమికలనెట్టిది ? మతమననేమి ? దీనికి ప్రస్తుతవైజ్ఞానిక ప్రపంచమునగల స్థానమెట్టిది ? దీనికిని మానవాహ్మ్యదయమునకు గల సంబంధమేమి ? కవినియక నృపులకర్తవ్యమెట్టివి ? సంపూర్ణమానవలక్షణమేది ? ఈ మున్నగు సంగతులు లేటతెల్లముగ నిందు లేల్ప బడినది. చక్కనియుపమానములతో సరసమగు శైలితో సన్నుతిగన్నది. వెల రూ 1-0-0

3. నిశ్చేయసానందము :- సు - 500 పద్యములతో 5 అష్టానములకపు. కుటుంభజీవనమున ఆదర్శప్రకారప్రవర్తనముసాధ్యమాయనువిషయము చక్కని స్త్రీ పురుష నియమములు నితులతో సరళముగా సనేక సద్విషయ సంకలితమై యొప్పును. వెల రూ 1-0-0

4. విదుషి :- సు 800 పద్యముల విదు ప్రకరణములనవల. సాధారణ దైనందిన జీవితమున జ్ఞానశాస్త్రప్రాప్తమార్గముల సంచరించుట సాధ్యమాయను విషయమును చక్కగా లేల్పుచు సనేక నైతిక, సాంఘిక, ధార్మికాది శిష్టసమస్యల విపులీకరించి కథలాని సర్వప్రాత్రల చివర అధ్యాత్మిక పరముగా సమస్యయించిన సరసమును సమజసము నైన సచ్చరిత్రము వెల రు 2-0-0

వలయువాడు

ముత్య సుబ్బారాయుడు

పాలకొల్లు.

(పశ్చిమ గోదావరి జిల్లా.) అని వ్రాయవలెను

విజ్ఞాపి

మి త్రాన్వయము

- క॥ శ్రీపెఱుంగ, యశము వరలన్
బ్రాపించి యెసంగ నాఁడునాటికి వసతుల్
భూపతిరాజాన్వయు లిల
దీపింతురు తాత్రవంశదీపకళికలై 1
- మ॥ మఱియున్ సింహపురీసమీపమున గ్రామంబుల్ సహస్రంబు లిం
పు రహింపన్ బద్మనైదువందల సమల్ పూర్వంబు పాలించి రం
టరయన్ భూపతిరాజరాజులుగ నాఖ్యన్ సార్థకంబై కడున్
వరల్ భూపతిరాజనామము ఘనప్రఖ్యాతి నుల్లేఖ్యమై 2
- మ॥ తగ నం దిద్దరు సోదరుల్ కృమత సిద్ధాంతాహ్వాయగ్రామ మే
గి గురుప్రాభవ మంది రాపయిని సక్తిన్ జేరి రందొక్క రి
మ్మిం గడున్ బొందగ ఖండవల్లి, నటులేమోదంబునన్ వచ్చిని
ల్పై గుటుంబాన్వితుడై కుమునవల్లిన్ దద్దితీయుండికన్ 3
- ఉ॥ భూపతిరాట్మల్యాభిసరిపూర్ణ హిమాంశుఁడు రామకృష్ణరా
జేపున భూమిఁ బెంపఁ తలఁ పెంతయు భాసిల బల్లి పాడునన్
బ్రాపు వహించెడిన్ గుముదవల్లిని వీడ్కొని పూర్వనందుఁ ద
న్నైపుణికిన్ గృహీపలు రనంతముగంబుధి నోలనాడఁగన్ 4
- గీ॥ కటకసంస్థాన మందు నఖండయశముఁ
బడసి యున్నట్టి మం తెనాన్వయమువారి
మేనయల్లులై మించు నమేయఘనులు
వీరు సత్యసంఘులు దానవీరవరులు 5
- క॥ అన్నిట వీరల కన్నను
మిన్నగఁ గడువన్నె గన్న మిండఁడు కృష్ణా
ఖ్య న్నుతుఁడు తత్సత్తుఁడు కొనె
నన్నారిన్ లక్ష్మీనరసమాంబన్ సతిగన్ 6

ఉ॥ ఉన్నది లేదు నాక తమ కున్నసమస్తము సర్దికోటికి
మిన్న కొసంగుచుందు రను మేలియశంబును బొందు వీర ల
ఘృన్నతకీర్తితా తనయు నొంది రహా! పెదరామకృష్ణరా
జున్నవమోహనాంగుని విశుద్ధగుణాన్నితధీరసంగునిన్ 7

సీ॥ ద్వారకాతిరుమలఁ దనరారుసత్ర మే
చిన్నాత్మ వితిరణచిహ్న మగునొ
శివదేవుచిక్కలఁ జెలఁగుదేవు రథ మే
ధీరాత్ము దాత్మత్వదీప్తఫలమొ
ధర నెన్నొ యుభయగోదావరీమండలాం
తరశిలాపథము లేదను ఘనత
యన్నదానాదిదానానీకపరితృప్త
జననుతి కేయశస్సంగు డిరనొ

గీ॥ ఇట్టి గుణతేజఁ పెదరామకృష్ణరాజు
భూదనార్జునపరుని సమ్మోదకరుని
గాయకకవీంద్ర పండితకాండగమ్య
క్షత్రియవరేణ్యుఁ గూర్చి పల్కంగఁ దగదె

ఉ॥ ఆయమలాత్మపుత్త్రిఁడు బుధాంచితమిత్త్రిఁడు నైససూర్యనా
రాయణరాజనాముఁడు స్ఫురద్గుణధాముఁడు సత్యకాముఁ డా
ధీయుత రాఘవాఖ్యయువతీమణి చేరి సుఖాలఁ గేరి య
త్యాయతలీలఁ దేరె స్వకులాగతకీర్తినిఁ బూర్తిఁ జెంచుచున్ 9

గీ॥ విమలదగపతు లై యొప్పు వీరి తనయుఁ
డిపుడు వాండ్రములంకలో నెసఁగు నట్టి
యాశీతామలభూజుఁడు నవరభోజుఁ
డిదతేజఁ డీశీరామకృష్ణరాజు

మ॥ ఘనచిత్తండును శాంతరూపుడును శ్లాఘాపాత్రుడై యొప్పు నీ
యన మాతామహుగా నెఱుంగ నగు మద్యత్కీర్తి నేలూరిపా
టినివాసున్ నరసింహరాజజగజ్జెట్టిన్ మంత్రనాఖ్యాతవం
శ్శుని లక్ష్మీనరసాంబికావిభుని దైవోపాసనాశీలునిన్ 11

మ॥ పృథిభౌ బిన్నమరాజనంశమణిమై భాసిల్లు భవ్యండుఁ గీ
ర్తితలస్మీనరసాంబికాహృదయనీరేజార్కుఁ డర్థాఘ్యండున్
జతుగాత్తుండు పమాక వేంక్ట పతిరాజశ్రేష్ఠుఁ డౌ శిష్ట స
మ్మతనిష్టాళిగరిష్ఠఁ డొప్పెడిని శుంభల్లీలమై మామగన్ 12

గీ॥ నడిమిలంకను వెలసి యనంతకీర్తిఁ
దనరు ఘనులు పిన్నమరాజు దంపతులకుఁ
గలిగి యున్నసుభద్రాఖ్యఁ కాంత కరము
నెలమిఁ గైకొనె మనరామకృష్ణరాజు 13

కం॥ పతిపెదవి కదల కుండఁగఁ
బతిమణిలొఁ దోచురీతి వర్తిలి పతికిన్
బతికుల మంత్రటికిని స
మ్మతి హితగౌరవతతులను మానిని పెంచున్ 13

గీ॥ ఆసుభద్రామహాదేవి యమృతహస్త
మామెయూదర మనుకంప సత్యమలత
నయ వినయ సత్య కీలాద్యనంతగుణము
లెత్తి పొగడనిబండుగుల్ హితులుఁ గలరె ? 15

గీ॥ కాంచంగల రామెనద్గుణగణము లెల్లఁ
దన్మనఃకాంతుసద్రచితంబ యగుచుఁ
గ్రాలు నల “వేణుగాన” సత్కావ్యమందుఁ,
బతిమతికి నెక్కు సతి కాదె పరమసాధ్యి! 16

చ॥ చతురవచోవిలాసి గుణసాంద్రుడు వేంకటసహరాజధీ
 యుత్తః డనుజుడుగా వెలయు నొప్పగు సద్గూరాజితాత్మ ల
 య్యతులపవిత్ర) వేంకటనరసాంబ సుభద్రయు సుందరాంబయున్
 జతురుడు రామకృష్ణుని కెసంగిరి సాధ్యులు సోదరీమణుల్ 17

సీ॥ నిరతతారకమంత్రనియతి వేంకటసత్య
 సూర్యనా కాయణాఖ్యార్యనుతుడు
 గణనీయసుమతి వేంకటకృష్ణరాజును
 సరస సీతారామచంద్రరాజు
 రాజవిద్యార్జనాగ్రధితమాససు డౌచు
 గాల్గెటి బలరామరాజవరుడు
 విబుధాళివిఖ్యాతవిమల వివేక గు
 ణప్రవీణుడు విశ్వనాథరాజు

గీ॥ వంశవిఖ్యాతివర్ధకప్రబలసుగుణ
 రంజితఁ డుదయభాస్కరరాజఘనుడు
 పుత్రవరు తొచుఁ గ్రాల సమ్మోదజలధి
 నెంతయునుఁ దేలు మనరామకృష్ణరాజు 18

మ॥ అలలక్ష్మీ సరసాంబ, రాఘవమ, సమ్యక్వర్తి యశాసచ్యతాం
 బ, లనల్లక్షణ సుందరాంబయును శుంభత్పుత్రికల్ వీరి కు
 జ్జ్వలధీయు క్తపవిత్ర తానుభయవంశఖ్యాతిసంవర్ధనా
 మలసద్వర్తన తాపతినృతలు సంపత్ప్రాభవోపేతలు 19

ఉ॥ ఇంతులమేలుబంతి యగు నెంతయు వింతగ నింత సంత నీ
 చెంతనుఁ గాంతియున్ విమర చింతన సుంత కొరంత లేక నీ
 మంతిని గ్రాలుచుంట ననిమాన్యులె యెంతురుసూర్యకాంతంమున్
 బంతముఁ బట్టి యీమాహితు పంచమపుత్రి గుణాలనేత్రినిన్ 20

కం॥ విమలగుణరూపవిశ్పుత

‘విమలా’ఖ్య తనూజ మిగులఁ బిన్నవయసునం

దమరత్వ మొందె, వాగ్విరి

‘విమలా స్మృతి’ పేరఁ బద్యనితనిని వీరల్

21

సీ॥ మొదట శాత్రుకుఁగాను నదలి పిదపఁ బాదు

కల నిచ్చి రాజ్య మాఁకట్టికొంట

తాను భార్యనుఁ గూడి తమ్ముని నొంటిమై

ననికి రా నిచ్చుగర్వంపుఁబనికి

నెత్తి పా లిచ్చెడి యింతిఁ బూతన ప్రాణ

ములఁ దోడ్పిచ్చెదిన పోతరమున

నుచ్చ ‘బూనియును నామయవంతుఁడై పృథు

త్వము విడక నగాళి న్యధల నిడుట

సీ॥ గామ కృష్ణ గాజు లుట ధరల్ జనించి

పృథితిరాజస్వి గానై భవము లొంది

నారి పిగు ఖగ్గెను లంకఁ జేరి కడల

నిట్లు లాప్పెడి శ్రీగామకృష్ణరాజు

కం॥ మురిభీకృష్ణభక్తమును

సరసగణిత ‘వేణుగాన’సత్కన్యంబున్

విరచించినకవిధీరుం

డరయగఁ గృతిపతియుఁ గర్త యై విలసిల్లున్

23

కం॥ పరవారణాసికులభా

న్వరుఁ డౌ నరసింహశాస్త్రి వాగ్విస గణనీ

యరచన “ యయాతిచరిత్రము ”

సరసతఁ గృతిఁ గొనిరి వీరె సామ్యులు మెచ్చన్

24

సీ॥ ‘సహజకవితాధురీణు’ డన్ సారు, నెల్ల

‘యెశలఁ గావ్యకళాపోషకు’ డను పేరు

నటులె 'యభినవభాజుడే' య నడి బిరుద

మిద్దగతి నొందె శ్రీరామకృష్ణరాజు

25

గీ॥ మాదుపురి నొకసుకవిసన్మానసభకు

వీర బద్ధతులుగ వచ్చి వెడలువేళె

బూర్వమైతిని మద్దహంబునకు వచ్చి

యని రిటులు ప్రసంగవశంబున నను గాంచి

26

సీ॥ “జ్యోతిషప్రజ్ఞా ప్రసంగంబు వచ్చెనా

కృక్కింతు రెదిరి గర్వంబు నెల్ల

హూణభాషావాద మొదవంగ గలిగెనా

యబ్బరం బందింతు రఖిలజనుల

నాశుకవిత్వావకాశంబు తనరెనా

మెప్పు నొండంగలారు మేటిసభల

చిత్రవిచిత్రమా చిత్తపరిశ్రమల్

నెఱవంగ మీ మతి మెఱయు మరియు

గీ॥ పటుతర్కాద్వైతవిజ్ఞానభవ్యదివ్య

గాఢవిషయసద్బోధన కాలములను

నిస్తులానందలహరినిన్ దేల్చి బుధుల

మిగుల మెప్పించి చొక్కించి మెలంగెగలరు

27

గీ॥ ప్రధితరీతి “విద్యత్కవిరత్న” మనియు

నలఘు “దైవజ్ఞమణి”యు “మహాకవి” యని

బహుబిరుదు లొందితిరి, ముత్యవంశగేయ !

సుజనకాండవిధేయ ! శ్రీసుబ్బరాయ !

28

గీ॥ అమల “భక్తితత్త్వసుధాలహరి”యు “విదుషి”

యు నల “నిశ్చేయసానందమును” “హితైషి

ణి” యును మున్నగు కృతుల నెన్నిక రచించి

విబుధవరుల మన్నన లంది వెలసినారు

29

కం॥ ధారాశుద్ధియు భావగ
భీరత మృధుమధురపటిమ విమలత బ్రాహ్మిణీ
సారస్వముఁ గల మీకవి
తారీతి రచింపు డొకకథన్ నిపుణమతిన్

30

కం॥ తదీతి మీ రొనర్చెడి
త్వద్రచితగ్రంథ మేను ద్వరలోఁ దమినిన్
భద్రముగ మీదుపురినే
ముద్రింపించెదను మిత్త్రమోదం బలరన్

31

చం॥ వనము తటాకమున్ నిధి పృబంధము దేవళ మగ్రహారమున్
దనయుఁడు నాగ నేడగు విధమ్ముల సంతతు లున్వేగి ర్తిని
ల్పిన వరకుండు మర్త్యుఁడుదివిన్, మితమైయొకచోఁ గ్రమంబునన్
జనఁగలకీర్తి నే, కద యొసంగుఁ బృబంధము తక్కునన్నియున్!

సీ॥ రమ్యహర్యసుఖాప్తిఁ గ్రాలు జిహ్వాబేర
పాళికఁ బుట్టిల్లు పాలకొల్లు
సకలకళాప్రపంచాచరణ మయ్యు సం
పద్యవృద్ధి వర్ధిల్లు పాలకొల్లు
అవిరళదానదగ్ధానీకసద్యశో
భరితమై భాసిల్లు పాలకొల్లు
వర్తక నర్తకకీర్తిఁ బూర్తిఁ గొన బొం
బాయియే నాఁ జెల్లు పాలకొల్లు

గీ॥ పృథుల పశ్చిమగోదావరీ సమాఖ్య
మండలాంతర్గతం బయి యుండి పెల్లుఁ
దల్ల లితఫలతఱి కెల్ల చుల్లసిల్లు
ప్రథితసంతాసముల కిల్లు పాలకొల్లు ।

కం॥ లక్ష్మీలక్ష్మణలక్ష్మిత
లక్ష్మను భాసిల్లుపురిఁ జెలంగెడిమీ కిం

కీ క్షాన్ధలి నుం ప్రై నను

లక్ష్మీసాహాయ్య మేల లాతుల వలనన్ ?

34

కం॥ ఐనను మీరు రచించిన వాని సమస్తంబు మిగుల వరుసఁదలిర్పన్
బూనిక మాక్షత్రియు లేకా నల్పుగ ముద్రణంబు గావించిరొగిన్

మ॥ అని యా ధీరుఁడు వల్కు నొక్క కథ నే బ్రాగరంభముం జేసి మె
ట నె వాక్కుచ్చితిఁ దీనిఁ బద్యముల నంతిన్ వీని నాలించి య
చ్చునకున్ వెచ్చుచునిచ్చి యచ్చముగ మచ్చున్ జూపెఁబొచ్చెఁబు
ని నిరాడంబరసచ్చరిత్రమునకున్ విద్యామహాసక్తికిన్ 38

కం॥ అత్యల్పకాలమందు సగత్యముగా నప్రయత్నగతి వ్రాయుట స్థా
లిత్యముదారలినవిబుధః స్తుత్యులుమన్నింపఁగోరుదును వినయమునన్

కం॥ వ్యక్తుల నెవ్వరిమదిఁ గొనిన క్తినిది రచింపఁ బడమి సర్వజనుల న
దృక్తిని వేడెద నిం దెదివ్యక్తులపై బెట్టుకొనక వాస్తవమరయన్

మ॥ పరమేశుండు దయావహాః సమునన్ వర్ధిల్లఁగాఁజేసి యు
ర్వరఁ గాపాడునుగాని వీరిలను దద్గంజీయులన్ భూరిభా
స్వరసంపత్ పరితోషితాత్ములుగ విద్య త్యాగిభవోపేత భా
సురమర్యాదల దానశౌండిచును సంశుద్ధాయురభ్యున్నతిన్ 39

శ్లో॥ సూర్యేంద్రావరబుధేజ్య శుక్ర శని రాహుదిగ్రహశ్చ, త్రియ
ప్రింతతోఁగితిసురా, దిగీశ్వరగణో, బ్రహ్మాదిమూర్తిత్రయం
ద్విగ్ధాయుర్ధ్వభూమ్యనామయయశశిపుత్రప్రభావాన్ భృసం
శన్యానః పరిపాలయన్తు కృపయా తం తత్ప్రజాంసంతతం 40

చం॥ రయము నయమునుం బ్రియము రాజిలఁ బుస్తకమచ్చువేసి శ్ర
ద్ధయు ఘనగౌరవంబెసఁగఁ దత్క్షణమిచ్చిన భానుముద్రణా
లయవతిఁ గామి శెట్టిసుఖులప్రవరుం డగు రామచంద్రభా
రియశుని శ్రీశు డోముఁ గడుఁ బ్రేమ నొసంగి సుఖాయురున్నతుల్

మత్త్య సుబ్బారాయుడు

కర్తవ్యంశము

- శా॥ శ్రీమద్వేదశిరోపబోధితవచస్కీర్ణభోధనాధుర్యుఁడై
 ధీమత్ స్తోమఁడు సర్వకర్మవిదుఁడున్ దీవ్యత్తవశ్శాలి స
 ర్వామర్త్యస్తుతభూరిసద్గుణగణోద్యప్తాభవభ్రాజతు॥
 డై మానీశ్వరుఁడౌ వశిష్ఠుఁ డతులఖ్యాతి న్స్వలుంగొందెఱున్ 1
- గీ॥ అతివిమల మైన శాంతశ మాదిసుగుణ
 మంజరీకర్నిత సకలామర్త్యమర్త్య
 భోగజాలుకై యశమునుబొందఁగనిరి
 ధీవిశాలత మించు మైత్రావరుణులు. 2
- గీ॥ వేదవేదాంగవేదాంతవివిధమార్గ
 విమల బోధనసర్తనసుమహితచరి
 తాఘ్యుఁడన నొప్పి కడు మెప్పు నొంది మిగుల
 నెగడి పొగడునుఁ గాంచె. గొండిన్యమునియు. 3
- శా॥ ఏగోత్రంబిల వీర లాదిఋషులై యేపార నొప్పురు నా
 త్యాగౌదార్యరమాపునీతవిలసత్కౌండిన్యగోత్రంబునన్
 జాగున్ ముత్యసమాఖ్యుఁగ్రాలు నొకవంశం బందు జన్మించె నెం
 తే గోమొందుచుఁ బుల్లయాహ్వయుఁడు సర్వేశప్రపత్తిన్ గఱున్
- చ॥ అల హిమ్నలైలజామృదుహృదంబుజ నాయక పాదవారిజా
 తలలిత బంధరుండయి సదా నిగమాగమ దివ్యపాండితీ
 విలసిత్తుడైన యవ్విమలవిపునీకీ నరసాంబకున్ మహా
 జ్వలమతు లిర్వు గాత్మజులు సంభవమందిరి దృగ్యుగంబునాన్ 4
- చ॥ విమలవివేకి యవ్విదిత వేద్యుఁడు వేంకటరామసోమయా
 జి మొగటిపుత్తుడై యశముఁజేకొని యజ్ఞముజేసి మించె, దా
 నమలమతిన్ ద్విజీయుఁడు మహత్తర సూన్యతవాగ్విలాసియై
 విమలయశోన్నతిన్ గనెను వేంకటరామసమాఖ్యుఁడెంతయున్ 6

కం॥ ఆ వేంకటరామునకును

నా విమలని వెలది సుబ్బమాంబకుఁ గొడుకున్

దేవీత్రితయం బన మువు

రావిర్భావంబు నంది రాత్మజలు లలిన్

7

గీ॥ ధాతకరువులలోన విఖ్యాతదాన

ధర్మములుఁజేసి మించిన దైవసముఁడు

మాన్యగుణుఁడు సుబ్బారాయ మహితకీర్తి

యలమి వేంకటరాముని జ్యేష్ఠసుతుఁడు.

8

ఉ॥ శ్రౌతమునందు స్మార్తమునఁ జక్కనిపాండితిమించి సర్వసం

ప్రీతిమెలంగి క్షీరపురిఁ బెద్దగఁగ్రాలిన సుబ్బరాయ వి

ఖ్యాతుని కల్ల సోమమయు నా నరసాంబయు లక్ష్మీదేవియున్

బూతలు సోదరీమణులు భూరియశశిపరిపూర్ణ లెంతయున్

9

శా॥ స్వారోదారము నీంద్రసేవిత ఝరీసంపుష్టగోదావరీ

తీరం బందుఁ బవిత్రమై మిగుల నుద్దీపించుచున్ బిల్వ పం

చారామంబులలో ఘనంబయిన క్షీరారామ సప్తత్వం

బై రా జిల్లు నివాసమివిమల విఖ్యాతప్రభాభాసిన్

10

సీ॥ “భూసురాన్వయ శుక్తిముక్తాఫలంబు నా

జనియించి యామ్నాయసమితి నెల్ల

సాంగార్థముగఁ దాము చదివి శిష్యాశికి

నధ్యాపనము చేసి రార్యసభల

కాటకంబున నొక్క కణమైన యర్థల

కిడని వో దివ్యాన్న మిడిరి వీరు

వేంకటరామాఖ్య వెలసె నెవ్వరు ధాతి

వితరణమ్మున గర్జు వెరఁగుపటచి

11

గీ॥ ఆయనకు సుబ్బరాయాఖ్యుడవతరించె
జీర్ణదేవళముల బాగుచేయుటలును
పేదలకు వివాహములు గావించుటలును
పెరకు సాయపడుటలును వీరి వేడ్క..”

12

శా॥ ఆవంకన్ సుకపింద్రు లెందఱో తదీయఁజౌ చరిత్రంబు సం
భావింపన్ గనియున్ నిగర్వియగు సుబ్బరాయ ధీశాలి సీ
తావామాంగిని సాధ్విగాఁగొని సుపుత్రశ్రేష్ఠులన్ మువ్వర
దావాహ్నిత్రయ ముల్లకాంచి ఘనమోదం మొప్పఁగా వర్ధితె

శా॥ శ్రౌతస్సార్థములందు వైద్యమున జగచ్ఛర్మశాస్త్రంబునన్
జ్యోతిశ్శాస్త్రమునందు బ్రహ్మగడు విజ్ఞుల్ మెచ్చఁగాఁబొంది వి
ఖ్యాతి గాంచెను రామలింగలసదాఖ్యున్ జ్యేష్ఠఁడామువ్వర
శేతోమోదముఁగాఁగ జేకొనితమిన్ శ్రీసుబ్బమాంబాసతిన్ 14

ఉ॥ కోరితనంతనే నడచి కూరిమిఁ జాపవయిన్ బరుండి వే
నూరికేఁబోయివచ్చు నొక యోధునిమాదిరి బంధుమిత్రుల
జీరి యొకక్కరిన్ గని ప్రసిద్ధములౌ హితముల్ వచించి యే
వారును బల్కరించకు పు వంతను చెందకుడంచుఁబల్కి సు
స్ఫారిమనంబుతో నుపనిషత్పరనంబొనరించి ప్రాణముల్
ధీరతవీడు నీఘను సుధీమసామోన్నతి ప్రస్తుతిన్ గనెన్ 15

కం॥ ఆ మువ్వురిలొ గనిచ్చెం
డౌ మాన్యుడు వేంకటరామయాఖ్యుడు వెలయు
గామేశ్వరీ సతీయుతుఁ
డామోదక రాంతరంగుడతిధృతిఁ ఘనుఁడున్ 16

చం॥ నిజపురి కేబ దామడను నిల్వగ నై మృతి పైకొనంగ న
క్కజముగ నవ్రయత్నముగఁ గాన గ నౌ తన దత్తపుత్రుఁడో

డఁ జను వుమీఱఁబల్లుచు హతాద్విధి, శాంతముమీరఁ దారకో
గ్రజపముతో మృతింగను నఖండపవిత్రుఁడు తన్మహాత్ముఁడున్

ఉ॥ స్థాయదమేయకీర్తియు నవార్యమనసనుదార్థ్యశోభితుం
డాయతలాకికాగ్రాణినిరంతర తారకనామచింతనా
మేయ మతిప్రభాసురుఁడు మేదురవర్తనుఁడైన సూర్య నా
రాయణమూర్తి మజ్జనకు డందున మధ్యముఁ డుత్తమాత్ముఁడున్

చ॥ తలగడ ఎత్తు సాల దిట దాపుగనుండు మటంచుఁ బిల్చి ని
శ్చలమతి నాయొడిన్ దలనుఁజక్కఁగఁజేరిచి జ్యేష్ఠసోదరుం
డెలనిని వేదశీర్షములు నింకొకవృక్కనుఁ దారకంబు నే
బలుకుచునుండ సర్వహితబంధులుఁ జూట్టను జేరినిల్వ గుం
డేశవయిఁజేయివైచికొని గీవిగ శాంతమనంబుతోడఁ బ్రో
జ్జ్వలగతిఁ దానుఁదారకముఁబల్కి యకుంతితహాసవత్ప్రొడ
యలఘువిధిన్ శరీరమును హాయిగ స్వీయగృహంబునందు ని
స్తులగతివీడు మజ్జనకుఁ దోరపుఁబుణ్యముఁ బ్రస్తుతించెదన్ 19

ఉ॥ న్యాయపథానువర్తని యనంతమహీసుర దేయనిస్తులా
మ్నాయచయన్ దపోనిధి ననారత్నవైదిక ధర్మశీల ధౌ
రేయు సమస్తసద్గుణగరిషు విశిష్టదుష్టు నూర్యనా
రాయణ దీక్షితాహ్వయు ధరామరవంశనర్సిపుఁ దగిడిగన్ 20

ఉ॥ వేదనగంబుఁగాగ బృథివీతల మందు సమస్తదిక్కులం
దాదరగౌరవాదుల మహార్తురుఁడౌ కనకావధానియున్
మేదురకీర్తియుత్తుఁడు నమేయమహోత్తమ ధర్మకార్యదీ
క్షాదళితాఘజాలుఁడగు కామయయన్ బినతండుగ్రాతగన్ 21

సీ॥ జ్యోతిష భైషజ్య సత్కవిత్వకళాప్తిఁ
గ్రాలెడి వేంజటరమణమూర్తి

అమలిన సంస్కృతవ్యాకరణాది శా

స్త్రముల బోధించిన రామమూర్తి

అతులోపనిషత్సర్వతతిని హిందీ బ్రజ్జ

నలరారు సూర్యనారాయణుండు

ఆస్థానమున భూరయశమందుచున్న సం

గీతశాస్త్రజ్ఞుండు కృష్ణమూర్తి

22

గీ॥ భ్రాతృలుఁగఁగ్రాలఁ గాల్పాధిభట్ట వంశ

దీపమైన కామేశ్వరీదేవి తనదు

సాధ్వీఁగాఁగఁ జేకొనుచు మజ్జనకుఁడెలమి

సర్వవిధ సౌఖ్యజాలము లుర్విఁగనియె

23

ఉ॥ ఈశ్వరభక్తినిన్ గడు నిజేశ్వరభక్తినిమించి సౌమ్యగా

విశ్వనుతాఖిలార్థగుణపేటిగ మేటిగ సాటివారిలో

శాశ్వతకీర్తినిన్ గనిన సాధ్వీకి నాజనయిత్రియైన కా

మేశ్వరినిన్ మదీయపిత నెంతయుభక్తిఁ దలంచె మొక్కుదున్

క॥ వినయముభక్తియురక్తియు బెనగొన బిట్టభినుతింతు విమలతరయశో

ధనులును విజ్ఞానఖనులు । ననగా ఘనవినుతిగన్నయట్టి పితరులన్

శా॥ శ్రీరామున్ హృదయభిరాము త్రిజగజ్జీగీయమానప్రతా

పారాముక్ నిరధీలలాము మునిసమ్మక్ స్తోమ సీతాసతీ

స్ఫారానందదనాము నీలజలదశ్యామున్ బలోద్ధాము దు

ర్వారారాతివిరాముఁ గొల్తు జయసంపద్వృద్ధు లేపాండఁగన్ 26

క॥ ఏవిఘ్నము లేకుండఁగ

నే విజయము కలుగుకొఱకు వివిధవిబుధ సం

సేవితపావన మగునీ

శ్రీవిఘ్నేశ్వరపదంబుఁ జేరి నుతింతున్

27

గీ॥ మతిని సమ్మతి నిలిపి సన్నతి నొనర్తు
 నతులి తాజ్ఞానతిమిర మాక్రాండకిరణ
 మైన భారతీ దివ్యాంగు లభిమతింతు
 నమలచ్చుదుకవిత్వప్రవాహంబు దొరలు 28

ఉ॥ సద్గుణవర్జులన్ మిగుల సన్నతిఁ జేసి నవీనపూర్వభా
 స్వద్గణనీయధీరకవివండితమాన్యలకున్ సభక్తి ను
 ద్యద్గణినిన్ నతిక సలిపి తత్సముఖోరిక తీత నీరహిత
 సద్గుణబోధకం బయి యెసంగఁగ నీకధఁ దెల్పుఁ బూనితిక 29

క॥ శ్రీకాత్మస్మక్తులంబుధి
 రాకాచంద్రునికు సుజనరంజనకరను
 శ్లోకగుణాంధ్రునకు తత్
 ప్రాకటరఘురామనామరాశీంద్రునికున్ 30

క॥ లోకమతామలసుగుణా
 నీకున క్షేత్రకున కతినిర్భకునకున్
 లోకాలోకాలోకా
 స్తోకశ్రీకునకు విమలసుశ్లోకునకున్ 31

క॥ పావనపావనమునిజన
 సేవితనామునకు సకలజీవసంగణసం
 జీవనధామునకు బుధా
 భీవర కామునకు మైధిలీరామునకున్ 32

గీ॥ అడుగుఁదమ్ముల కెఱిఁగి తదర్పణముగ
 నయవినయభక్తిరక్తులు నలువెసంగఁ
 బలుకఁ బూనినయట్టిసంవర్ధన మను
 కధకుఁ గ్రారంభ మది యెట్టికరణి నసిన 33

సంవర్తనము.

ప్రథమ సంపుట.

కం॥ శ్రీమన్మనిజనమిత్రా !
కామకోధాదికుగుణకాండ లవిత్రా !
ధీమద్విసుతపవిత్రా !
శ్యామలజీమూతగాత్రా ! సరసిజ నేత్రా ! 1

రామపుర, లీలాపురములు

శా॥ శ్రీయందుఁ విభవప్రభాసబలసంస్థిత సమాస్థితినీ
గేయం దోచు సమీపరాజ్యములు జాగెన్ రెండు పూర్వంబు ప్రా
లేయాహార్యముగొంత, కామపురమున్ లీలాపురమ్మున్ మహా
మేయఖ్యాతిని ముఖ్యపట్టణములై మేలీయ ట్నామండలిన్ 2

మ॥ వరలున్ కామపురాధినాథుఁ డగుచున్ భాస్వర వీరేంద్రకే
సరి నాఁ బండితమండనుఁడన సకల శాస్త్రవిఖ్యాతుఁడై,
వరలీలాపురి హేల నేల నల జన్మంతాఖ్యభూపాలుఁ డి
య్యరు సమ్మోదకరాంతరంగులును సంపూర్ణానుకంపాత్మకుల్ 3

మ॥ ప్రజచేతన్ దమి నెన్నఁగాఁగఁడి ప్రభుత్వం బొంది జన్మంతుఁ డ
క్కజ మొప్పన్ నిజపక్షపాదులకెముఖ్యం బైనమంత్రాంగగా
జిఁ జరింపన్ నియమించి యేలెఁ గదు వాసిన్ రాజ్య మాదర్శ మా
ప్రజలన్ సర్వసమానసౌఖ్యములఁ దేల్పన్ దన్న నన్నింటిలోన్. 4

గీ॥ ప్రభితవీరేంద్రకేసరిరాజ్య మట్లు
కాక జస్వంతమేదినీకాంతరాజ్య
మఖిలజనసమత్వాశయం బండు వరలు
నట్టి గణకూటమై బిట్టు నలరు మఱియు 5

మ॥ అలనీరేంద్ర సమాత్యుఁ డమ్మతిమదాఖ్యన్ గ్రాలుచున్నట్టియు
జ్వలకీర్తివ్రథవాభిశోభితుఁడు విద్వత్ ప్రాధి మంత్రాంగయు
క్తుల; జస్వంతునిమంత్రి ధీరమణియున్ దోరింపుఁబే రెక్కెద
త్ఫల సంధాయకదానసద్గుణములన్ దృఢ కడున్ మెచ్చఁగన్ 6

ఉ॥ ఎంతటి క్షిప్తమై యెరఁగునిధనమస్యల నైనఁ దీర్పఁగా
సుంత శ్రమంబు నొందమని జొక్కపుటూహల లీలఁ చెల్పి యా
వంత కొఱంత లేనిగతి హాయిగ రాజ్యము నేల స్వామా
వంతసముల్ నచించి మఱిమంతుఁడు పేర్వడ నెల్లవారిలోన్ 7

చ॥ అకలుషధీరధీపతిమ సాక్షిక సాంఘిక రాజకీయ నై
తిక మత ధార్మికప్రభలఁ దెల్లముగాఁ గనఁ జాలి వర్తనన్
బ్రకటితలీల నిల్చి నిలుపన్ గడు వైదుషిఁ గ్రాలు నిట్టిమం
త్రికి నెన యెందు లేమి ధరణీస్థలిఁ దన్వశ ముల్లసిల్లజన్ 8

ఆ॥ ప్రాంతరాజ్యములను పాలించురాజులు
సచివులు, మఱిమంతుఁ జక్కఁ జేరి
వారి వారి మదులవరలు సంశయవార
ముల నివారణంబు సలిపికొనిరి. 9

మ॥ సరివా రెల్లరు మంత్రిధీపతిమ కాన్ధన్ దిగ్భిమానూయలన్
బొరలన్, బూజ్యులు బెద్దలున్ మిగుల సత్తాదమ్మునుం బొంద, సం
దఱుపిన్నల్ దదమేయసచ్చరిత మాదర్శంబుగాఁ గొంచు ను
ర్వరి వారింగడు దిద్దుకో సచివుఁ డాగ్రహముఁజై యొప్పెడిన్ 10

లేఖ

మ॥ అది వీరేంద్రహరీంద్రు మేడదరి దివ్యం బామహోద్యాన, మ
య్యది చంద్రోపలవేది, రమ్యురుచు లత్యంతంబునుం జిమ్ముచు
న్నది, వీరేంద్రమహీపుం డందున సుఖానందాసనాసీనుడై
యెదియో యోజనసేయుఁ దీవ్రగతి నెంతేమాన మేపొందగన్ 11

శా॥ ఆనందప్రదమైనతత్త్వార్థుల దృశ్యశ్రేణి యాతేని సుం
తే నాకష్టతనైయలేదు మహిపుం డెంచన్ విజృంభించియున్
దా నేరీతిని నిర్ణయింపితిని నొందన్ లేమినింబోలు దూ
రానన్ నిల్చినభృత్యుఁ బిల్చి సచివున్ రప్పింపఁగాఁ బంచినన్ 12

కం॥ విలు విడి కడువడి వెడలెడి
యలుగువలె దదీయభటుఁడు నటఁ బాటి త్రుటిన్
జలమున మతిమంతునిఁ గొని
నిలెచె నతిఁడు స్వపునిమ్రోల నిశ్చలభక్తిన్. 13

గీ॥ అరుగుదొంచిన యామంత్రవరునిఁ గాంచి
హర్షపులకితగాత్రుడై యననిపతి స
మర్పమగు రీతి మిగుల మర్యాదఁ జేసి
యాతఁ డుచితాసనాసీనుఁ డైనవిదవ, 14

మ॥ “కనుగొంటే యిట వీనియాగడిము! లేఖన్ గాంచ నాశ్చర్యమున్
ఘనకోపంబును దీర్ఘ యోజనముఁ గల్గిన్వచ్చు నీ కైన నెం
త నిరీక్షించిన నంతరార్థమును గానన్ లేక యే నింతయున్.
నిను రప్పించితి, నీకుఁ దోచుని దిలవ్ వీక్షింపమిన్ సుంతయున్ 15

కం॥ కను మాలేఖకనుం గల
ఘనభావము, వాగ్రత తెంపు, గాఢత్వమున్ !
గన నిందు దురాలోచన
మును దూరాలోచనంబుఁ బాడఁగట్టవొకో ! 16

ఉ॥ 'లంజలలో సతినే గృహిణులక గన నె' ననతిక సజేవుఁ డ
య్యుం జనియున్న ముత్యుని, ధనోన్నతుఁడౌ నిలుపేదఁ, బాండితీ
రంజనఁ గ్రాలు కించుపసరమ్ము, సభనో బిరు నొందువేషి, గ
దైం జరియించుగార్వభముఁ దెల్పు మి వెల్లఁ బొసంగు దేశముకా! 17

క॥ ఇన్నియుఁ బొసంగిన దేశము
కన్నులకట్టెదుట మనకుఁ గనఁబడుచుఁ గడు
మిన్నగఁ బ్రదర్శనం బిడు
చున్నది మనప్రక్కనిలిచి, యూహింప నగుకా, 18

చ॥ తెలియదు లేదు రా దనక దేనిని గూర్చి సచింపు మన్న ని
చ్చలును సమర్థతనో దెలుపు శక్తియుతుం డగు మీదుమంగిరికిన్
తెలియకయున్న తిత్తిహితదేశ ? మొకంట నెఱుంగ కుండినకా
దెలుపుఁడు! నాకు మీ కప్రభు తెల్పుదు నేను సవ్యసాచిరంబుగన్ 19

క॥ మన నెంచియె, దన నెంచియె
మన ముంచెను మనల గొంప మది పంప కిటులో !
మన కిట్లు లిఖింపగ
మన మెటు ధృతి నొందెనొక్కొ మనవెంగలికిన్ ! 20

శా॥ తదీతి బంయించి నెమ్మి దనసక్తంబుక విలొకిందు నే
తద్రాజన్యని చేతిలేఖఁ దగు తన్మానవప్రకృతాదుల
య్యదీప్తి సతిమాన ధైర్యవిభవుండొనంగి యొచించియున్
భద్రోపాయముఁ గాంచ లేక పడియెన్ శాధన్ క్షణం బాత్మలోన్ 21

క॥ జన్మంతఁ డద్ది వ్రాముట
చే స్వాంతమునందు సుంతి చిడిముడి పడియున్
దా స్వచ్ఛసమాధానము
భాస్వతి గాంచలేమిఁ బరికించి మదిన్. 22

శా|| పర్యాలోచనఁ జేసి యర్హ మగులేవఁ దత్సమాధానమున్
 సూర్యుం డస్తనగంబుఁ జేరుటకు లోఁ జూపింతు నంచున్ సుధీ
 వర్యుం డానృపమాళికిం దెలిసి యొప్పుం జేసి తల్లెఱకన్
 ధైర్యం బొప్పుగఁ గొంచు నేగె ఘనదంతాభారచిత్తంబునన్ 23

సంవర్ధనుఁడు

సీ|| నూగుమీసలవాఁడు సోగకన్నులవాఁడు
 పూర్ణచంద్రునిఁ బోలు మోమువాఁడు
 వెడఁదపక్షమువాఁడు నిడుదబాహులవాఁడు
 కంబునుం గేరుకంఠంబువాఁడు
 విమలవేషమువాఁడు విగతదోషమువాఁడు
 సంతతమందహాసమ్మువాఁడు
 భవ్యరూపమువాఁడు దివ్యతేజమువాఁడు
 నిశతరగభీరదృష్టివాఁడు

గీ|| పూర్ణ శుభలక్షణాన్వితమూర్తివాఁడు
 సర్వజన నుత రమ్య వర్చస్సువాఁడు
 రాజభవనంబుఁ జేరి యర్హగతి ముదలఁ
 బొంది వీరేంద్రకేసరి మోల నిలిచి.

24

గీ|| తనదు విహితమర్యాదల ధరణివిభున
 నెమ్మనముఁ జూఱఁగొని భక్తి నెగడఁ దన్ను
 మంత్ర మతిమంతుసుతుఁడు సంవర్ధనుఁడుగ
 నెఱుంగఁ జేయుచు గ్రామమున నిట్లు అనియె

25

కం|| “మజ్జనకుఁ డుదయమునఁ దమ
 పజ్జఁ గొనినలేఖకుఁ డగు బదులు నొసంగన్
 సజ్జననుత ! ననుఁ బనుపుము
 తజ్జయ మే నొంద మనము త్వరపడెడిఁ గడున్.

26

శా|| ఏభావంబున నాన్యపాలతిలకుం డీరీతిగా వాగ్గీసినన్

క్షోభం బొంది త్తమావణం బిడెడి యుక్తుల్ సూపి యాతేని ల
జ్ఞాభారంబునఁ గుంగఁజేయ మది నుత్సాహంబు దీపించు నా
కోభానుప్రతిమానతేజ! యిడు మేమోనాక నీ యానతి 27

ఉ|| పిన్న నటంచుఁ గాని పని పెద్ద ద టంచును గాని, గౌరవం
బు నిల్లఁబెట్టగాఁ గలుగు పోడిమి లే దని కాని యెంచ కే
తన్నరనాథు నొంచు తఱిఁ దప్ప కొసంగుండు! తండ్రి యొప్పె మీ
రు న్నను నమ్మి పంపినఁ బరుల్ వెఱఁగంద జయంబుఁ గాంచెదన్

మ|| అవకాశం బొకయస్కుఁ బిన్నలకు నీయంబోక యన్వార తె
ట్టివిధిన్ వృద్ధిని బొందనోవుదురు? తొంటిన్ బెన్దలై యుందురే?
యవనీనాథకిరీటభూషితపదాష్టా! వేగ స న్నంపుఁ డ

వ్యవధానమ్మన మీరు మెచ్చునటు చూపన్ నేర్తు నాప్రహమన్”

కం|| శా|| ♦ నానారీతుల నీగతిన్ నయభయానన్ భక్తినిన్ ర క్తి నెం
నే నానిశ్చయమున్ పచించి యలభాప్రీతున్ సుతీవ్రాత్మునిన్,
దా నంగీకృతినీయఁగన్ మనమునన్ బాధించు శంకాదులుం
బో నానిర్మలుఁ డెంతయేని నడుగన్ బూనెన్ మహాశామతిన్

మ|| ధరణీనాథుండు దాని నెల్ల విని తద్దేర్శ్యస్సతోత్సాహకా
ర్యరతుల్ గల్గొని మోదమందియును, ముఖ్యం బైన తద్వ్యాప్తుతిన్
వరధీశక్తిఁ గరమ్ముఁ జూపమిని బోవంజాలు సామ్రాజ్యభా
సురమర్యాదను గూర్చి పల్కు నతఁడున్ సుంతేని యొచింపమిన్

ఉ|| ‘సాధ్యము గానియిట్టిపనిఁ జక్క నొనర్పఁగ నెంతయేనియున్
భాధ్యత యున్నమీజనకువంటివలంతులు కా కలంతులే

♦ గ ర్భ స్థ క ం ద ము :-

నానారీతుల నీగతి । నానిశ్చయమున్ పచించి యలభాప్రీతున్

దానంగీకృతి నీయఁగ । నానిర్మలుఁ డెంతయేని నడుగన్ బూనెన్

సాధ్యము సేయు ? టూరకయె సాగి కలంచి కలంగి దీనతన్
వధ్యశిలన్ బడన్ గనుచు వంతలఁ జెందుటె గాని వింతగన్ 32

ఉ॥ ఎంత వచించుచున్న నొకయింతయు లక్ష్యము లేక ధీగతన్
బంతము వీడ వేని, విను ! శాస్త్రుడు నీజనకుడు కాఁగ నీ
వంతునఁ గొమ్ముఁ కార్యమును ! భంగముకంటెను బ్రాణభంగమే
యెందులు మేలు గాన, వధయే తగుశిక్ష జయింపలేనిచోన్” 33

మ॥ అని సంవర్ధన్ వైపు దన్నుపతి తైత్త్యం బొప్ప నీక్షించుచుం
డ, నయం బొప్పంగ దండిబాధ్యతను గానం జేయుచున్నట్టి లే
ఖను నాతం డిడ, మంత్రసమ్మతిని దత్కార్యంబునన్ వాని దీ
క్షను గర్హించు దదీయభూరమణుఁ డాశ్చర్యంబుతో ని త్లనున్.

క॥ “వలసిన పరికరములుఁ గా
వలసిన తఱిఁ, గొనుచు జయ మవారిగఁ గొని య
ప్పల సిగవువు వాడక నీ
వలసినశ్రమ తలఁగఁ గాన్క లందుము పెక్కుల్” 35

క॥ వ్యర్థస్వర్థలు లే కెట
వర్ధిలు సుయశశివభావభావంబులతో
వర్ధిలు గాగ్ధకముగ, సం
వర్ధన !” యనె భూమిజాని మానితరీతిన్.

క॥ ఆ జ్యోతిభునివ్రసన్నత
రాజ్యముఁ దన కొసఁగినట్లై గంజిలి యతఁడున్
బూజ్యుడు తనతండ్రికరుణ
రాజ్యము పూజ్యతను బెంపఁ బ్రీతినం బట్టెన్. 37

క॥ నెల గడువు, నెలవునకు రూ
కలు వేయియు, రాణివిలువగలనగలును ని
శ్చలధృతి గలభటు లిరుల
క్షులు దద్ధరణంబు నృపునిఁ గాంక్షించి; కొనెన్.

కం. తండ్రికి బుధులకు నతులిడి

వాండ్ర కృపాశీన్సు లెల్ల బడసి యతండున్

దీండ్ర మగుధృతిని జనె జెలి

కాండునుఁ దా బయలువెడలి కాతుక మెసంగన్.

39

కం|| లీలాపురి సేలను జని

వీలగు చోటులను దాచి వీని సమస్తం

బాలోచనఁ సేయఁ దొడంగె

జాలముఁ బన్నంగ వేగ జయముఁ గొనంగన్

40

ఆ|| వివిధజాతులందు వివిధస్థలములందు

వివిధవేషములను వెలసి కలసి

యచట నచట నలరుఁ నాముఖ్యవిషయాళి

తనకు నెఱుకపఱుప జనులఁ బనిచి.

41

మ|| బహువగ్ధాదులు రాజకీయములలోఁ బాల్గొంచు నం దొందు

స్పహయత్నాదుల నొండు లోఁగొనుట కై సాగించుటల్ కాంచుచున్

గుహనారీతుల స్వర్ణమాస్థలములన్ గోమొండఁగా బోడ్డలై

న హితవ్రాతముఁ బంచి తా నెపుడుఁ దన్మర్త్యాళి గుర్తించుచున్ 42

శా|| తా గుర్తించుచు యుక్తవేళలను దద్దన్ వార లేరీతిగా

సాగంగావలె నవ్విధుల్ తెలుపుచున్ జక్కంగ నేతత్పురిన్

వేగన్ వర్తిలి తాను బూనుకొను న విప్రఖ్యాతకార్యాన నెం

తేగాఢమ్ముగ సాయ మావిధులఁ దానే ర్పాట్లు గావించుచున్ 43

ఆ|| సకలవిధము లైన జనులందుఁ బనులందు

ఘనుల మధ్యములను ఖలుల యందు

భటునిమొదలు ప్రభునివఱకు సర్వజనాళి

స్వజనములను నిలిపె శక్తి మెఱయ

44

ఉ॥ ఏక్షణమందు నెచ్చొట్టుల నేమి పొసంగుచు నుండు దాని వా
రాక్షణ మక్షి వీక్షణకు యైనటులే యెఱుంగఁ వచింపగా
శిక్షితు లైనదక్షుల విశిష్ట నెడ నిల్చి తాను బ్ర
త్యక్షమగా నొనర్పఁ దగినప్రసాద బొనరింపఁ బూనెడిఁ 45

చ॥ స్థితిగతు లెల్లఁ లీలఁ గని స్వీయకృషిఁ ఘనరీతి సాయమా
స్థితి గతు లెల్ల బేఁ ద్వికొని దేవుడె సాయముగాఁ బ్రయత్నమున్
చఱురిత మీఱ ముందునకుఁ జాగఁగఁ జేసి యతం డెట్లొ యా
చఱురితమో విభేదముఁ జ్ఞుఁగఁ జొచ్చె స్వధీప్రభాతతిఁ 46

చ॥ అతులదయాలవాల ! వినుతామలశీల మహానుకూల ! భ
క్తతతినిలోల ! యిష్టపరత త్యవిశాల ! సుగారితూల సం
తతఘననహ్నికీల ! దురితప్రకర ప్రవిదార భేల ! సం
తత మునిదేవపాల ! బలదర్పకకోసలబాల ! గాఢవా ! 47

ఇది శ్రీరామానుకంపకటాక్ష లబ్ధకవితాధారేయ
కాండిన్యగోత్రపవిత్ర శ్రీముత్యవంశపయఃపారావా
రరాకాసుధానిలయ శ్రీకామేశ్వరాంబాసూర్య
నారాయణార్యతనయ విబుధవిధేయ శ్రీసు
బ్బరాయ ప్రణీత సంపర్ధన నామకావ్య
ప్రథమ సముల్లాసము సమాప్తము.

... * వీ రి యి త ర గ్రం థ ము లు * ...

1 భక్తి తత్వ సుధాల హరి	0-11-0
2 పాత్రై షణి	1-0-0
3 నిశ్చయ సానంపము	1-0-0
4 విదు ష్	2-0-0

వలయు వారు :-

ముత్య సుబ్బారాయుడు, పాలకొల్లు
పశ్చిమ గోదావరి జిల్లా

సంవర్ధనము.

ద్వితీయ సముల్లాసము.

కం॥ శ్రీకంఠాదినమస్త

ప్రకట ముని దేవ మర్త్య పందిత చరణా !

కాకుత్స్థకు లాభరణా !

వ్యాకుల సంసారతరణ ! పృథిత వితరణా !

1

మాధురి

మ॥ తనసాయంతనఘృష్ణులన్ ప్రకృతి నుద్వల్లీల బంగారు కాం

తనిఁ బొందించుచు భాస్కరుం డరుణదీప్తిక సూనమాలాకృతినో

ముని విప్రాలి కరాంజలుల్ గొనుచు, సమ్మోదాధ్యరూపంబుతో

పనధిన్ దూకెను బశ్చిమాంతదితిజప్రవాతంబు క్షోభింపంగన్ 2

చం॥ అరుణమనోజ్ఞురోచులు నభోంతరమం దెసంగంగఁ బ్రాణులున్

ద్వారపడఁజొచ్చె స్వీయగృహవారముఁ జేరంగ, భూరిహర్ష భా

సురమతి జారచోరతతి చొచ్చెఁ బ్రియత్నములందు, సంపదల్

వరలె సుమాంగణప్రతతి వారవిలాసిను లున్నవీధులన్ 3

3

కం॥ కింకుర్వాణజడుని హృత్

పంకజమున భాతీదమమువ్యాపించె నిలన్

బంకజముఖనవ్వున నది

బింక మిడలునట్లు తమమువీరెక జ్యోత్స్నన్

4

సీ॥ రమ్యహర్షాద్భుల రంగులకళలతో
 ద్వారభూషలతళతళలతోఁ డ
 మెలఁతలసంచారముల మిలమిలలతో
 చీరసరిగ జలజలలతోఁ డఁ
 బసిడిగాజుల మృదుధ్వనిగలగలలతో
 గానవిద్యామోదకళలతో డఁ
 దాశస్త్రత్యశ్రావ్యతతి కలకలలతో
 విలువబట్టల బెళబెళలతోఁ డ

ఘల్లుమనునృత్యరవళిచే ఝల్లు మనుచు
 విటమనము తల్లడిలి పెల్లు బెనఁగొనంగ
 నతులితాకర్షణీయదృశ్యముల మించి
 పురిని వారాంగనావీధి పరిభవితై

5

క॥ ఆవీధిఁ జేరి చిత్తిముఁ
 బావనగతి నిలిపి మరలి వచ్చెడిపురుషున్
 బావకుని జేరి త్నేమము
 గా వెలువడుఘనునిఁగాఁగ గణియింప నగున్

6

మ॥ సఖులం గూడి నభోంగణంబునఁ గళల్ సాగించుశీతాంశుఁడున్
 సఖులం గూడ గృహంగణంబులఁ గళల్ సాగించుచంద్రాస్యలున్
 సఖులం గూడ గృహంబు వెల్వడి కళల్ సాగించుచంద్విటుల్
 సఖులన్ మోస మొనర్చునీచులు గళల్ సాగింతు రవ్వీటిలోన్

శా॥ ఆలీలాసుమనోమనోజ్ఞఘనదృశ్యశ్రేణికిన్ ధామమా
 నాలీలాపురిలో నెసంగు నలవారాబ్జాననావీధిలో
 నాలోలాలకుఁడౌ సుభూషితుఁడు మారాకారుఁ డొక్కండు తా
 నేలా లీలఁ జరించు నూఁగ నట నయ్యేణాక్షు లుట్టుఁతలన్? 8

కం॥ విష్ణుగురొమ్మును నొప్పుగు

గొప్పకనులు, భాగ్యలీల గోమున ఘనుడౌ

నవ్వరుషనరునితీరును

నప్పొడిమి గనుచు వింత నా రోవెలదుల్

9

ఉ॥ 'పువ్వులుకాని మించి భ్రమ పుట్టుగఁ జేయఁగఁ జాలుమేటియీ

జవ్వనుఁ జేరి నిస్తులితసౌఖ్యము భాగ్యము నొంది యెంతయే

ని స్వరవల్లినీమణుల నెల్లర మిన్నగ నన్నెఁ గాంచఁగా

నెవ్వతె నోముపండనా కదే!' యని యెల్లగు వింత నొందగన్

ఉ॥ నీలము దీర్ఘమైన నెగడునెమ్మెయి భాసిలువాడు, గోతెమున్

బోలినపొట్టవాఁడు బొడవుల్ తొడివుల్ గలవాడు మత్తేశుం

డాలముమేనివాడను ఘన మృగుమీసలవాడు నౌ నొకం,

డాలలితాంగునిన్ బరిచయమ్ము గల్గిడిడు వోతఁ జేరుచున్ 11

మ॥ తనచాతుర్యకళ విలాసములఁ దద్దన్ దాను రిద్విధిలో

ననయంబున్ వ్యయ మొందజేసెడిధనం, బాయాయివారాంగనా

ఘనతల్, వారల మంచిచెడ్డలను, దత్కంతామహాసత్తులన్

వినిపించెన్ విని వీనివైఖరిఁ దమిన్ వీక్షింపఁగా నాతఁడున్ 12

సీ॥ "సంగీతవిద్యావిశారద శశిరేఖ

యందాల సద్వితీయాంగి చిత్ర)

గానవిద్యాప్రమోదానకు మధు వాణి

హావభావాదుల కల్గిహేమ

శృంగారశాస్త్రవిశిష్టతఁ జంపక

నృత్యతాళాదుల నెన్న లీల

భావచమత్కారభాషల కలివేణి

యన్నిటిలో మిన్న యమరవాణి

యనుచు నావీధిలోనివారాంగనలను
ఘనతలను గూర్చి యతఁడు వర్ణనము సేయ
వినియు విసనట్లు వినుచు నవ్వెమలుఁ డరిగె
ద్వారముల కాంతలను దృశ్యతతులఁ గనుచు 13

ఉ॥ చిక్కినఁ బాలుగాఱు నునుఁజెక్కులవారుఁ, గడానిమేనివా
రక్కజ మైన మైపసల వశాసగువారుఁ ననంగబాణమున్
మిక్కిలి మించు మించఁగలమిన్నల నెల్లర మించి మించి తా
నొక్కపటంబు వేల్చుగృహ మొండుఁ జొరం జనఁబోవున త్తటిన్

చ॥ అది గని సవ్వ సవ్వఁ డపహాసముఁ జేయుచు నాగృహంబులో
నదివఱ కెంతి లెంతలు మహామహు లేఁగిన నామెదర్శనం
బొననమియున్ ధన్యాఘృతును నూరక భంగముఁ బొంది వచ్చుటల్
మొదలగువానిఁగూర్చి పరిపూర్ణగఁ డెల్పఁగ వింతు నాతఁడున్

ఉ॥ ‘ముదిగొ దిక్కినందుఁ గలబోఁడిమి వాడిమిఁ జూడ నాకు సా
ముదికశాస్త్రమగమిఁ గలబుద్ధిబొంబును బట్టి కూడ నే
తద్రమణీలలామయె యథావిధి నా కిపుడ్వర్తగాఁ గడున్
భద్రముగాఁగఁ దోఁచెడినిఁ బల్కుకు మనస్యము నింక నాకడన్ 16

చ॥ కదిసిన నామెనే కదియఁగావలె, యత్నములం గడంగ నిం
పొదవఁగ నే గడంగవలె నుండి కనుంగొను మీవు కోరుచోఁ
బొదలఁగ నేల దిట్టతనమున్ మెయిసొంపును నింపుఁ బెంపు న
మృదవతి వార కామినిని మా దనిపింపక యున్న లీలగన్! ” 17

మ॥ అని యేమేమొ వచించి వానిఁ గొని గేహంబున్ బ్రవేశించి న
న్నన ముల్లాసముఁ బెల్లఁ జేర్పఁగలబొమ్మల్ శిల్పముల్ దృశ్యముల్
కను చందొక్కసుగాత్రి చూపినయమూల్యం బైనసభూషితా
సనయుగ్మంబున వార లిక్కురును హృష్టస్వాంతులై వేచినన్ 18

అ॥వె॥ వేశ్యమాత వచ్చి వీర లిక్ష్మరఁ గాంచి
 ఏమి యేమొ పల్కి యింపుఁ గూర్చి
 లోని కేఁగెఁ దనదులోనికోర్కులు పూర్తి
 నేడె తీటు నట్లు నెమ్మిఁ దలంచి

19

అ॥వె॥ వేశ్యమాత గాని వెఱు లెవ్వరును గాని
 వెలఁది గాని తుదకు విడెము గాని
 కొంతసేపుదనుకఁ జెంతకు రామికి
 నబ్బురంబు నంది రయ్యిరువురు

20

మ॥ అలీనీలాలకయున్ సరోజపదరమ్యాకారియున్ బాలయున్
 కులుకుంగుబ్బెతయున్ శశాంకముఖయున్ మోదప్రదాకారయున్
 జలజాతాక్షియు స్వర్ణి దేహయును భాస్వన్నోహనోల్లాస యా
 నెలచాఁయింపుమిటారిక జై యటగా నీక్షించి విభ్రాంతులై

21

క॥ తత్సందర్శనభవే
 తోత్సవముగఁ గాంచి వార లోపిక విడిరే
 తత్సంతోషాబ్ధిని వడిఁ
 దత్సమయమునందు వింతి దార్శ్కముమదులన్

22

శా॥ “అలావణ్యము, సోయగంబు రుచిర త్వాదుల్ తమిన్, జిత్రమం
 దీలీలఁ గని, వచ్చి దీనముగ నియ్యేణాక్షిఁ బ్రార్థించియున్
 బ్రాత్రేహంశుముఖితరస్కృతమహాభంగంబులం బొందుచున్
 గోలన్ గూలినవార లిందఱని వాకో శక్యమే యేరికిన్ !

23

అ॥వె॥ ఇట్లు ద్రొక్కనేల? యిటు భంగపడనేల?
 యంచు నేను తొల్లి యనఁగలేదె?
 రూపధనమదంబు రూఢి నిట్టుల చేసె
 నామె ననఁగ సంశయంబు గలదె? ”

24

కం॥ ఇటు లానవృత్తం జేమియె

స్ఫుటముగ మాటాడుచుండఁ జూచి కనలుతో

నట వేశ్యమాత యిట్లను

పటుమైత్రియుఁ జనవ్రుఁ దనర వానిఁ దెగడుచున్

25

శా॥ “ఓహో! శ్యామలశాస్త్రీగా రిచట నేమో పల్కుచున్నారు! మీ
స్నేహం బీయన కెట్లు లబ్ధినది? యే జెప్పంగ నింకేల? మీ
యాహన్ విత్తదు లంచు దోప నిక నేతో మిమ్ము సంధింప నే
లా! హాసంబులఁ మీర చేరుదురుకాదా నైజనైచ్యంబునన్ 26

మ॥ పరవస్త్రంబుఁ బరాన్నమున్ బరజనైశ్వర్యంబుఁ గాకున్న నీ
కురుచిం గూర్చునె? మేఁ కన నైపులివై క్రూరాత్ములన్ మేటివై
వరవిప్రాళిఁ జరించుచుండెదవు! నీ ఫక్కిన్ గనం గల్గు నె
వ్వరు నిన్ జేర్పరు, వీరిమైత్రి యెటు లబ్ధం గలెనో నీ కిటన్ 27

మ॥ ధన మెంతండిన నేమి? నిత్యము దరిద్రకిష్ట వేషంబు యా
చన, దీనత్వము, మానసీన ఖిలసంచారంబులున్ దప్ప వా
ర్దన నీ పూసనిదుచ్చహార్ద మెది? మోసం బన్న నీసామ్మె నీ
కుసుమావీధులు చక్కఁగా దొరికె గాఁ గూర్చున్ ధనం జెంతయున్

మ॥ సబ లోద్యోగుల వర్గముఖ్యుల మహైశ్వర్యాంధులన్ బేరునన్
సాబగౌవారల లోఁ గొనన్ గులటాన్ జూపించుచున్ నీచమై
న బహుక్రూరగతిఁ జరించు చభిమానంబున్ బ్రభాగౌరవా
ళి బలిన్ వేసి నిజార్థముల్ కనెడి నీ లీలన్ మనన్ నేర్తుమే! 29

కం॥ అప్రస్తుతసంభాషక !

యప్రాచ్యుడ! నిన్నుఁ బోలువధములవలనన్

విప్రకులంబు సమస్తము

క్షిప్రముగా నవయశంబుఁ జెందును గాదే!

30

శా|| ఈ నాగయ్యలు చుట్టునున్ ముసురు పెం తే నై జమాధర్మవి
జ్ఞానాధీశ్వరు, నైన నాతఁడు భుజంగ బ్రాజతుండౌ శివుం
డై నిల్చున్ విమలాత్ముడై దృఢత నుద్యచ్ఛీత వాతాదులెం
తే నేచంగ నిజోన్నతిన్ వెలయు నద్రీంద్రంబుచున్ ద్రొస్తుచున్”

కం|| సార్థకముగ నిటు పైదలి
స్పర్ధను వచియించునట్టి వాక్యతతినిఁ దా
నర్థోక్తి నాపి యట సం
వర్ధనుఁ డిటు పలుకఁ జొచ్చెఁ బాటవ మెసఁగన్ 32

మ|| “అనఁగా నేటికి నన్యులన్ వృధగ? నీ వాలింపు మిద్వాక్య! మే
మనినన్ జీమలు దొల్చినన్ వసగునే చుచ్చింప? మహాని కే
మి! నవాభ్యున్నతి నేల నేలఁగలమిమిరాగ్ని నేఁడెవ్వఁ డే
లునా? మా కట్టియదృష్ట మబ్బునా! వడిన్, లోలాక్ష్మి! తెల్పంగఁజే”

మ|| చతురుం డీగతి వేశ్యమాత ననుచున్ సర్వాంగి సౌందర్యభా
సితఁ బాగ్యస్థితి మోహనాంగి రుచిరస్మేరాననన్ దీప్తికాం
క్షితీలీలన్ గల వెల్లఁ దీఱఁ గనఁబోచ్చెన్ దృష్టి సాించి, ల
జ్జితయై తన్మదిరాక్షి లోపలికి వాసిం బోవ హాసంబునన్ 34

కం|| తరమా యిం తని దెలుపఁగఁ
గర మాడన్ వేశ్యమాత గను నచ్చెరువున్
బరమానందము నెపు డ
వ్వరమానిని యెప్పకుంట వరు నెవ్వనినే 35

ఉ|| పల్కెను వేశ్యమాత దనభారము నాటికిఁ దీటునట్టులే
కుల్కుచు ‘నామె నిప్పటికిఁ గోరినవారలు వేలు దాటినన్
గల్గిని నేను గూడ మమకారముతో బతిమాలియన్నఁ దా
నుల్కక పల్కఁ కొక్కరిని నొప్పమిచే వృధ నొందుచుండితిన్ 36

కం॥ ఆకారణంబుచేతనే

యాకమలాననకుగర్వ మధికం ఒనుచు

వాకొనఁ దొడఁగిరి ప్రజ లే

నాకతమునఁ గుములుచుంటి నాత్మ^క మిగుల^న

37

కం॥ వేశ్యలము గావున ననా

వశ్యక మని యెంచఁబోక వరపురుషతతిన్

ఎశ్యుల నొనరిచికొని ధన

రాశ్యాదులఁ బెంపవలదె రమణ దలిర్ప^న

38

కం॥ విద్యను రూపున గొనమునఁ

జోద్యముగా ధనబలముల సుంతయుఁ దుల లే

కుద్యద్యశ మొందిన మా

మాద్యగజామిని యిటు మృగ్గుట తగవే ? ”

39

కం॥ ఈ రీతిగ ననుచుండిన

వారాంగన నాఁచి యతఁడు పలుకఁగఁజనెఁ ద

క్షీరోదా^క స్థానంబుల

కా రమణులు వింత సంది యలగున వినఁగన్

40

కం॥ “పౌరామిచెలిని దరియుట

పౌరామిని నట్లే దరియఁ బౌరామియు వా

పౌరామియుఁ జనకుంటకు

ధీరగూణము లంటఁ దలఁప దీనం గాదె !

41

ఉ॥ నా కిది యెల్లఁ గూడదు, ధనమ్మున కిట్లుమనమ్ము లమ్ముటల్

వాకొనువాని కూకొనుచుఁ బైకముఁ జేకొనుటల్, కరమ్ముదా

నాకరణుల్ దలంగి సుగుణాకర యానెడఁ గొందు, లేనిచో

నాకథ నాది, పొవుదు” నన^క విని వృద్ధయు సమ్ముదమ్మునన్ 42

కం|| “మామాధురి గుణగణముల

నేమియు మీ రెఱుంగకుంట నీ మాదిరిగా

మీమనమునఁ దోచిన య

స్థైర్యమాటలఁ బలుకుచుంటి, రిద్దరెఱిఁగి ! ”

43

కం|| అని పైదలి యనుచుండఁగ

వినిలోపల నుండి వెలఁది వెలువడుచు విడె

మ్ము నొసఁగె నతని కాయఁడు

తనతనువునుమనసు మఱచి తత్పరతఁ గనన్

44

చం|| మొదలను జేబులోనిలి యమూల్యమణియుత హేమమాల నిం

పొదనగఁ జైకిఁదీసి మెడ నుంచెను దత్సరసాగ్రగణ్యుడ

మ్ముదమునఁ జెల్వచెల్వము సముత్థితలీలల వృద్ధి నొందఁగా

మాదితకరమ్ము ముగ్ధుడుచు బొంగె నతండు సురేంద్రుఁడై నటుల్

అ|| ఇష్టగోష్ఠిఁ బ్రేమ స్థితి కౌంతరిడవు,

జరుగు పిదప లేచి సారసాక్షి

యాయితంబుఁ జేసె నప్పు డల్పహార

ములను వారి కచట మోద మలర.

46

కం|| శ్యామలుఁ డత్యుద్యేగముఁ

ప్రేమంబునుఁ దనర మొదలువెట్టె సకలమున్

దా మెసవఁగ, సంవర్ధనుఁ

డేమియుఁ దాఁ దాఁక కురిడ నిట్లు వచించెన్

47

కం|| “పండ్లను పాలను గా కే

తిండ్లను నే సుంతయేనిఁ దినుట యితరమా

యిండ్లను మానితి నొకపది

యేండ్లకుఁ బూర్వంబునుండి, యిది నియమ మగున్ ”

48

మ|| అని యాతం డనుచుండ, మాధురియుఁ బ్రశ్నాసీకముల్ వైచి యా
యన కాయూరను నాత్మబంధువులు లేరంచున్, సదా తద్విధం
బున నాయూరను నామైకై నిలఁ దలంపున్ వింశుఁ దా నేనొత్తోఁ
చినయాలోచనఁ గూర్చి యిట్లు లనఁజొచ్చెన్ బ్రేమ పెంపొందగన్

మ|| “వగభూమిసుర భోజనాదులను శుంభస్థలఁ బెట్టించుచుం
దురు మారాజ్యపుమంత్రి ధీరమణి, సంతోషంబుతో వేనవే
లునుమర్యాదల నొంది వత్తురు సతం బున్నన్నినా స్థీరుఁ బో
యి రసోదగచితభోజనాదు లచటన్ హేలాగతిఁ జేయుఁడి 50

చ|| ఒకటను వేదఘోషలు నిఁకొక్కట శాస్త్రవివాదముల్ మఱొ
క్కొకయెడ ధ్యానతీవ్రతలు నొక్కట దివ్యకళావిలాసముల్
ప్రకటితలీల భాసిలుచు భాసురభూసురవర్జభూషణ
ప్రకరసుశోభితం బయి విరాజిలు హరిగృహంబు నిచ్చలున్ 51

మ|| విబుధవ్రాతమ్మపై, సువివ్రతతిపై, విద్యాభిపై, విశ్రుత
ప్రబలశక్తిగల గొట్టి నిస్తులకుఁ బుంబం బాహుహామఁజ్ఞి, డే
రు బసం జేసివ, నెన్నినా స్థియింప దీరుల్ మార కున్నట్టి బల్
సొబగో గౌరవమే యెసంగునట సంస్కృతాంతరంగంబుతోన్, 52

క|| సవయోవనశోభితయును
సవివాహిత యేకపుత్రి యామినియును, సుం
త్రివరుఁడు, నాతనిభార్యయుఁ
బ్రవిమలమతి స్వయముగా నె వ్వింతు రటన్, ”

మిత్ర

శా|| ఆ లీలాపురిలో, సురేశదిశలో, హర్మ్యంబుమధ్యంబులో
హేలాపూరితమై యెసంగుగదిలో, హృత్తోషదాంచన్మణి
జాలాలంకృతమోహనాసనములో సదృశ్యయా మిత్రతో
లీలన్ భాషణజేయు ధీరమణి యోలిన్ యోజనామగ్నుఁడై 54

శా॥ నిశ్శబ్దం బట భంగమొంద మగనిక వీక్షింపి యామిత్రయున్
 నిశ్శంకమ్మనఁ బల్కఁజొచ్చె సుతపాణిగ్రాహసంబంధమై
 “దుశ్శీలంపుమహాపవాదముల కెందున్ దావు రాకుండ వే
 నిశ్శేషంబుగఁ దేల్పఁ గావలె నెదేనిక మంచినంబంధమున్ 55

ఉ॥ పాపయు రూప మొందినది, ప్రాంచితవిద్యల నాటితేతె, ను
 ద్దీపక మయ్యె ధీపటిమ, దీనివివాహము నింక నాపగా
 నీపయి నోప, దేవరుఁడు నింతకు నెమ్మది నచ్చుచుంట లే
 దేపగిదిక బానర్పణల మీతినయాకరవీడన మ్మికన్ ! 56

గీ॥ విత్తిహరికలు వివాహవేశయందు
 నవయశోభయకారికల్ యూర్వనమున
 మొదటఁ దుద దుఃఖికారికల్ పూర్ణిమాగను
 హృదయదారికల్ దాక లెపుడుఁ బితకు. 57

గీ॥ గుండెపైఁ బితకుఁ చుపాకిగుండు దుహిత
 కరము శిరమున వరలెడిభరము దుహిత
 యాత్మజను గూర్చి వెలయుభాగ్యతలు పితల
 కమిత మప్రమేయము ననంత మగును కాదె ! 58

శా॥ రూపం బుండిన విద్య యుండ, దదియున్ రూఢంబుగాఁ గల్గుచో
 నేపున్ బెంపునుఁ గల్గ దావరుని, కెల్ల నివ్వి పొల్పొందుచో
 నే పూర్వోత్తరపశ్చిమాంతములనో యింపొందు దూరమ్మునన్
 జూపుల్ ప్రాపులు దుర్లుటం బగుగతిన్, రూపించు తెల్లో వరున్ ?

గీ॥ వరునిభోగ్యభాగ్యాదు లెవ్వరికి వలయు ?
 చాలదొకొ మన కున్నయైశ్వర్య మెల్ల !
 భవ్యవిద్యాగుణమ్ము లేర్పడినఁ జాలుఁ
 జూపునకు నందునట్టిసమీపభూమి

కం॥ చెప్పట మఱచితి, మిన్నగ
 నప్పాదుల నిన్న మొన్న నగపడె నెంతే
 నొప్పుగ సంవర్ధనుఁ డన
 నప్పొడిమిఁ గంటిరొక్కొ యావంతై నన్ ! 61

శా॥ వేదంబందును శాస్త్రపాఠినిఁ గళావిజ్ఞానమం దన్యదు
 ర్భేదపృజ్ఞ నెసంగి యున్న స్మగరూపిఁ మేటిసంవర్ధనుఁ
 మోదం బొప్పంగఁ గాంచి యెల్ల రట నేపున్యాత్మపుత్తుండుగా
 బ్రాదుర్భావము నందె నీతఁ డన్ యబ్రం బొంది రెం తేనియున్”

కం॥ మిత్రాసతి యిటు లేమో
 యాత్రముతోఁ బలుకుచుండ నాలించి, లతా
 గాత్రీనిఁ గని యలజడి రెను
 మాత్రము వల ననుచు వాఁత్రీ నాటాడె నిటుల్ 63

గీ॥ “తూలమున్ దూల నేయు వానూల మ్మలు
 హసముచేతను విమలసాహసముచేతఁ
 పిన్నలను మిన్నల నతిండు విజయ మొందె
 పరులు వినియునుఁ గనియుఁ జూపఱులు వొగడ, 64

గీ॥ స్మరుని రూపాన దితిజఘస్మరుని కీవి
 సుధను వాక్ప్రవాహమున వసుధను ధృతిశి
 గురుని విద్యల నమరారిగురుని శక్తి
 మించుఁ గాంతి నతిండు మించు నించుమించు 65

గీ॥ అతఁడు బోలురూపము పొల్పు నతనిఁ గాంచి
 యరసి తెలిసితి నతనియాఖ్యాన మెల్ల,
 వినినవిశమును వినిపింతు విశదరీతి
 నిప్పు డొప్పుగ వినుము, పూర్ణేందువదన! 66

కం॥ అన్నిట మనక న్నెకుఁ దగి
 యున్నాఁ డని యెన్ని వానియున్నచరిత్రం
 బున్నటు తెలిసికొని తెలుపు
 మన్నాఁడఁ బురోహితనరు, సతఁడును వినిచెన్ 67

కం॥ కులగోత్రసూత్రబలములఁ
 గలుముల జననస్థలాదికముల సకలమున్
 దెలిసితి నాతనివలన నె
 పలు తెఱఁగులఁ దగినవరుఁడె, పలుకు లిఁకేలా ? 68

పంచ॥ అనేక దేశదృశ్యపాళి నంచితానుభూతులన్
 ఘనప్రపంచలీలలన్ బ్రగాఢరీతిఁ జూడఁగా
 మనంబు పుట్టి సంచరించుమార్గమందు సిచ్చటన్
 గనంబడెన్ ధనంబుమాత్రం గల్గ దింతవానికిన్ 69

కం॥ ఇంతకు మనస్సొంతములను
 జింతించుచునుంటి మిఁల్లు, చిన్నది మగిలో
 నెంతలు తలంచుచున్నదొ
 యింతయును నెఱుంగకుండ నెట్లు కడఁగుటల్ ? ” 70

కం॥ సాంద్రప్రేమంబున సచి
 వేంద్రుఁడు వచియించుదాని నెల్లను వినియె
 చంద్రానసయును చ్చిట్లు న
 తందిత్తు సలికె నిట్లు తద్విషయంబై 71

ఉ॥ “ఆమెయె నాకుఁ జూపినది యాతనిపోడిము లెన్నో మాటు లా
 మోమును బట్టి యామెకునుఁ బూర్తిగ నెమ్మన ముండి నట్లులే
 నామదిఁ దోచుచున్న దయినన్ గనఁగావలె వానిచిత్తమున్
 స్యామికటాక్షమున్ దలంచుభంగిని గార్యము రూప మొందఁగన్

కం॥ మెటియల మీతెడివారలఁ

బురుషుల గాంతలను వానిబుద్ధిఁ బరీక్ష

జరుపఁగ నంపితి, వాగలు

నురుధీవిపులుం డటంచు నొప్పిరి మిగులన్ ”

73

ఉ॥ ఇట్లనుచున్నమిత్రఁ గని యెంతయు మోదము మేఱమీఱఁగా
నిట్లను ‘మంత్ర’వర్ణ్యు డతఁ డెంతయునున్ సుముఖుండు గాఁగ నీ
పట్ల మెలంగువాఁ డని యవశ్యము లో విషయమ్ము లెల్లఁ దా
నెల్ల యెఱింగికొంటి నని యెంతయుఁ బల్కుఁబురోహితుండు తాన్

శా॥ ఆనంవర్ధనుఁ డైన, యామిని సుసౌమ్యాకారసంవర్ధనా
భ్యాసాదుల్ కని పెండ్లి సంగతి చెవింబ డ్ఢాదిగా నెంతో యు
ల్లాసంబున్ గనుపట్టఁజేయు నని, నైశం బట్లు కావింపఁగా
నాసన్ తొందర వెట్లు నాతఁ డటు చేయఁబోలు నెభ్యంగినిన్ 75

కం॥ మిక్కిలి చదువరి, బహుజను

లెక్కువ మక్కువలఁ జేరుహితముని మనకున్

జక్కనిముఖ్యుం, డాతని

నెక్కరణిన్ నమ్మకుంట యీ విషయమునన్!

76

కం॥ శుశ్రూతరవిషయమ్ముల

సత్యతేముఁ దెలు పుచు మన యావాసములన్

నిత్యముఁ దిరుగుచు జనియెడి

సత్యాఖ్యపురోహితవరుఁ జాల నెఱుంగ వే!

77

గీ॥ చక్కఁ గనియె సంవర్ధను జాతకమును

తెలియునట వానిఁ దద్బంధువులనుఁ గొంత

యర సెనట యగ్గ మావిషయమ్ము లెల్ల

నింక నేటికి సంశయ, మిందు మనకు ?

78

ఉ॥ ఏనును సమ్మకమ్ము కలయిద్దచరిత్రుల గూఢచారులన్
వానిఁ బరీక్ష సల్పుటకు వానిశుభాశుభముల్ కనుంగొనం
గా నియమించితిన్, దలఁపఁగాఁ దగు నన్ని యెఱింగి, యింతలో
నేను స్వయమ్ముగాఁ గనఁగ నెన్నియొ యున్నవి యిందుముందుగన్

శా॥ ఏ నాలస్యము సేయుచున్న నతఁ డెందే నేగెడున్, దొందరన్
బూనన్ రా దిటువంటికార్యముల సంపూర్ణంబుగా నెంచ, కె
ట్లే నాధీశుని మంచిచెడ్డును నే నీక్షించి యెట్లాప్సఁ న
ట్లే నల్వొప్పగఁ సేయఁగా నగును న ర్వేశున్ మదిన్ నమ్ముచున్”

సత్యావధాని

మ॥ దిశలం దున్నసమస్త ఫేటముల దీప్తి మింగి తానే నిరం
కుశతన్ దీప్తక రాళిఁ బ్రాణులఁ దలంకుం బొందఁగాఁజేసి, క
ర్మనుఁడై భానుఁడు నిస్తులప్రభల మేఘ శ్రేణినిం ద్రోలుచున్
నిశితప్రజ్ఞ జగంబు లేలు ఘనతన్ గీర్మద్దమధ్యంబునన్ 81

శా॥ మం దేహార్ద్రనదక్షుఁ డొరవి నభోమధ్యంబునం గ్రాలుచుం
డం, దీవ్యాతపత పుల్లై చలువచోట్లం జేరఁగాఁ బ్రాణు లేఁ
గం, దోఁపంగఁ బురాణముల్ కథలు వేడ్కల్ గొంద టీక్షింప ని
ద్రం దూగాడుచుఁ గొంద టుండ, నొకమ ర్త్యశ్రేష్ఠుఁ డాయెండలోన్

గీ॥ వెనుక ముందులఁ బ్రక్కల వెదకి కనుచుఁ
జెమ్మటలుఁ గ్రమ్మగాఁ గడుశీఘ్రగతిని
యోజనానిమగ్నుఁ డగు నయ్యువకుఁ డెలమి
నాఁగె ట్టణ మాడ నొక మేడద్వారమందు 83

కం॥ చిన్నదియు, సుధామయమున
నున్నదియు, నెన్నఁ దగిన నూత్న కళలతో
నున్నదియు, మిన్నగా నుతిఁ
గన్నది, సత్యావధాని ఘనహర్య మటన్

సీ॥ వేదశాస్త్రపురాణవివిధభావార్థప్ర
 జోధనచాతురి మునుఁగఁ గోరి .
 మంత్రతంత్రానీకమర్మప్రకారప్ర
 వచనపటిమ మేలు వడయఁ గోరి
 జ్యోతిషప్రజ్ఞప్రశస్తిసక్తిని బొంది
 భవితవ్యవృత్తిశ్రవణముఁ గోరి
 వివిధభాషావిశేషవినోదగాధావి
 దిత్రీలీలఁ దృప్తి జెందఁ గోరి

మహితభువనమోహనసుధామధురవివిధ
 వాగమృతమోదపూర్ణతఁ బడయఁ గోరి
 స్త్రీపురుషబాలబాలికల్ చేర మిగులఁ
 గిక్కిరిసి యుండు నామేడ రేవగల్లు.

85

కం॥ తద్విధిని నడచి యువకుఁడు
 తద్వేదములలోన జేరి ద్వారముచెంతకొ
 విద్యార్హుల సుండిన
 తద్విభునిం బిలిచె నేకతమ భాషింపక

86

గీ॥ లోనిగదిలోని కేగి యాలోన నొకట
 సర్వపీఠసుఖాసీనులై సపిదప
 సావధానంబుగా విను మంచు యువకుఁ
 డనియె నీరీతి నాతాన సతఁడు వినఁగ

87

ఉ॥ “ఓమహనీయ! రూప్యముల నొక్కసహస్రము మీగు కొన్న నా
 యామి నాకు భార్యయగు నల్లనరించి నన్న సతంబు ది
 వ్యామలసౌఖ్యజాలముల నందగఁజేసితి రీరు భవ్యల
 క్షీమయరమ్యహర్మ్యముల మేలిహిరణ్మయ కుట్టిమంబులన్ 88

క౦॥ అజ్ఞానమె మేలునకుఁ గృ
తజ్ఞతఁ జూపింపకుంట ధరణీస్థులై
విజ్ఞప్రకరప్రవినుత
సుజ్ఞాన ! కృతజ్ఞుడఁ దమసుకృతికి నెఁ తే

89

ఉ॥ ఆసచివుండు న న్నెఱుంగ నంపినచారుల మోసగించుచు
భాసురలీల వా రతనిపజ్ఞను నన్ను గుఱించి పల్క నే
జేసినయత్న సంతతికి శ్రీవిభుసాయము లేకయున్నచో
నాసరి కట్లు కాఁగలదె న్యాయము వల్కెడిచో, బుధోత్తమా!

క౦॥ స్వామీ ! మీచే నాచే
నామంత్రివరుండు పనుచు నా చారులచే
నా మిత్ర మిత్రితతిచే
నా మెలఁతం బడయఁ గంటి నందఱచేతన్

91

ఉ॥ మేలునుఁ జేయ నేరతురు మేదిని నెవ్వరుఁ గాని, యేరి కా
మేలును నిల్పుకోఁ గలుగుమేటితనమ్ములు లేకపోవుచో
శ్రీలలానామనోహరుడఁ జేయఁగఁ జాలునె సాయ మింతయే!
నోలి నదృష్టహీనుని సమున్నతుఁ జేయఁగ శక్యమే యెటన్! 92

ఉ॥ ఎత్తఱి సంపంగిం గనిన నిట్టె నఖమ్ములఁ దుగ్గింతు రాకులన్
గుత్తులఁ, బూలరాణి యని గొప్పవహించినయాగులాబి తా
నొ త్త గు ముండ్లమధ్యమున నుండుటఁ గోయుదు, రేరుఁ బూవునే
మెత్త నివారి మొత్తుటలు మేదిని సాజముగాదె యేరికిన్! 93

మ॥ తొలి నన్నన్ ధనహీనుఁగాఁ నెఱిగి సంతోషానఁ బెండ్లాడినన్
దొలిరేయిన్ నగ లేమి లేమికి వగన్ దూఁగాడు నాలేమకై
దొలియామమ్మననే గృహమ్ము విడి శక్తుల్ సూపి యెట్లో నగల్
దులలే నన్నిటి తెల్లవాఱుసరి కందున్ జేర్చి నే నిచ్చితిన్ 94

కం॥ పతి యిడినసొమ్ము లని స

న్ముడి జెలులం జెప్పకొనఁగ మడి గలఁచుచు ని

ట్టి తెలుగు వహించియుండును !

సత మిది సాజంబు కాదే చంద్రముఖులలోన్

95

మ॥ మఱునాఁ డానగఁ లెల్ల బెట్టికొని శుంభశ్రీలమై దోడిపం

కరుహాక్షీతతిలో మెలంగుతఱి దత్కాంతలో నగలో పొందున

వ్యరవున్ దెల్పు మటంచు నామెనుఁ గడుఁ వేధింపఁగా నాఁటిరా

తిరి న న్నామె యనేకరీతులుగ వేధించెన్ వడిన్ దెల్పఁగఁ 96

ఉ॥ నెచ్చెలు లెల్ల యామినిని నిస్తులరీతిని భాధవెట్టుటన్

మచ్చిక నన్ను జేరి బతిమాలియుఁ బట్టును వట్టి యెట్టులో

చిచ్చునఁ బెట్టినంతవనిఁ జేసినఁ జెప్పితి తేనిగీమునన్

ముచ్చిలిఁ డెచ్చినాఁడను పరు ల్వినుఁ బ్రాణము వోవు నం చిఁకన్

ఉ॥ కూరిమిఁ జేరి నారి యిటు కోరెనుగా యని చోరశాస్త్రపున్

నేరుపు మీఱ నేను ధృతినిన్ సృపుగేహము సొచ్చి చాతురిన్

వారలఁ గన్నుఁ బ్రామి విలువల్ గలయానగ లిన్ని తెచ్చితిం

బో ! రమణీలలామ కిటు పోలునె నన్ వెలిసేయ నీగతిన్ ! 98

ఉ॥ మానిని కుల్కుపల్కులు చమత్కృతియున్ గణనీయకాశలం

బే నివి కాంచి చొక్కి మది యించుక నిల్వక ముందువెన్నలన్

గానక చెప్పివెచితిని, కాంతయు నెచ్చెలు లిడ్ల యొత్తిడిన్

దాను వచించియుండు, నయినన్ మనపుట్టి మునింగె నీగతిఁ 99

ఉ॥ నీటను నూ నెబ్బొవలె నిస్తులరీతిని వ్యాప్తి నొంది యా

మాటలు కోట దాటి నృపమాళి చెవిం బడ, సల్ల నుల్లుచున్

వాటపుధాటి సూటి సరపాలకుఁ డాళ్ల నొసంగె నఁ వడిన్

బాటవ మొప్ప బద్ధుని నొనర్చుచు దేరఁగ భృత్యపాళికి 100

ఉ॥ ఏ దమయౌద్ధ దాచినవి యిర్వదివందలరూప్యముల్ తమిన్
వే దయసేయ నెట్లా తెలివి బురి వెల్పడి పాటిపోదు, భా
గ్యోదయ ! ధారణిక్ బ్రతుకె యుండిన సాఖ్యము లుండు, లేనిచో
నేదొగతిక్ మనక్ దగు, నిక కేటికి వంతల నిందుఁ గుందుఁటల్ !”

ఆ॥ సాధ్వసంబు మీఱ సంనర్థనుం డిటు
పలుకుచుండ వింతఁబడుచు వినుచుఁ
జాలఁ గుపితదృష్టి సత్యావధాని వ
చించె నిస్స కరుణ నెంచకుండ 102

క॥ “తులునపు ! విలువయుఁ జెడె నీ
వలనన్ వడి నాది కూడఁ, బలుకాకివి ! వి
ద్యలు నిన్నుఁ జేరి చెడఁ బా
ములు తాఁకినయట్టిపాలఁబోలెన్ లీలక్ 103

క॥ ఎవఁ డెఱుగును నీసొమ్ములు
భువి ద్వఱ్ఱారిద్ర్యసత్యమునుఁ దెలియనివాఁ
డెవఁ డిందు ? నీవు నాకు ధ
నవిరాళము లిచ్చు టన్న సవ్వరె యెవరుక్ ! 104

క॥ దృఢదృష్టవంతునకు ని
ద్ధర మేలును జేయవశమె ధాతకునైనన్ !
గరమును వరలెడి సిరులను
సరి దొరలక్ దోచికొంటి జడమతి ఎగుచున్ !” 105

క॥ అని గద్దించుచుఁ బలుకఁగఁ
గని నిస్పృహఁ జెంది యతఁడుఁ గ్రక్కునఁ సని వీ
ధినఁ బడి యదృశ్య మయ్యెను
గనువారలు చిత్ర మొండఁగాఁ దుట్టితోనన్ 106

- కం॥ 'క్షణ మాఁగ నాతనికి ర
క్షణ మాడక గలుగ దన్న ఘనభీతిని శి
క్షణమాత్ర ముండు నని తత్
క్షణ మాచిత్తంబు చెదరెఁ జన ని' మృనుచుక 107
- ఆ॥ వడిగ నచొటు వీడి వాకిట జనములు
వేచి యున్నచోట వేగఁ జేరి
ముఖ్యము లగు పనుల ముందు కొందఱితొంద
రలనుఁ దీర్చి పిదప ప్రతిభ వలల 108
- కం॥ క్షిప్త మగు క్షోకతతులను
స్పష్టముగా బోధఁజేసె జనముల కచటక
దుష్టయు నిష్టముఁ దనర వి
శిష్టత సత్సావధాని చీకటి వఱకుక 109
- కం॥ సాయంసమయం బగుటయు
నాయన సాయాహ్నవిధుల కాలస్యం బౌ
చాయల భయపడి జన మపు
డాయిలు వీడ్కొంచు వెడలి రాదినమునకుక 110
- గీ॥ ఇంతలోపల నాఇంటియెదుట నాఁగె
జోడుగుఱ్ఱాలశకటంబు సొంపు మీఱి
దానిలోపల నుండి యిద్దఱు సుగాఢు
లరిగి వానికి నతిఁ జేసి రతులభక్తి 111
- గీ॥ మహిళమధ్య మెన్న మహి 'శ'మధ్య మెంతొ
చక్షురానందదాయి యశఃజన్నదోయి
ఘనసువర్ణగేయంబును ఘనసువర్ణ
గేయ మగు లేమకాయమ్ము కేవలమ్ము 112

మ॥ కలసౌందర్యసమస్త మేక మయి యాకంజాక్షి యామాదిరిన్
గళలక్ జమ్మెడి దర్శనీయవిమలాకారానకున్ దోడు ని
స్తులహా కాంచనభూషణాలి వెలదుస్తుల్ తీవియుం బొల్చి ద్ర
ష్టల దిగ్బాగ్రితులఁ జేయుచున్న దగు చంచద్రూప యాబాలికన్

క॥ మీలను బోలువిపులనే
త్రాలున్ జంద్రసఖముఖంబు భ్రాజితరూపం
శాలావణ్యప్రభయును
గాలాహిని బోలువేణి గాత్రెడిబాన్ 114

క॥ సర్వాంగరమ్యతలును సు
పర్వాంగన మించు చున్న బాలామణి నా
ప ర్శ్వందుముఖకి సేవల
నిర్వర్తించెడి నెలంత నెమ్మినిఁ గనునున్ 115

క॥ దీవనలిడి యూవిబుదుడు
వేవేగము వేశ్మమున వివిక్తపు గదికిన్
రావించి గారవంబున
నా వెలందులఁ గూరుచుండ నాహ్లాపించెన్ 116

మ॥ దిననాథుండు తలంగుపద్మమటు మూర్తీ భావముం బొందియుం
డిన సంతాపరసాధిదేవత యనన్ జెన్నొందుచున్నట్టి యా
యెన లేనట్టి గుణస్వరూపఖనిఁ దా నీక్షించి సత్యావదా
ని నిజప్రేమ మృదూక్తి నామెమనమున్ దేర్పంగ యత్నించుచున్

ఉ॥ “నీమధురోక్తి నీతెలివి నిస్తులరూపకభాషిత స్తినిన్
యామిని ! నీదుజీవిత మనంతసుఖంబుదివీచిఁగోలయై
మే మొనరించినట్టికృపి మే లగు సత్ఫలమై యెసంగ కి
ట్లీమహితవృధన్ బడుట దెంతయు అంపపుకోత మాన ౩౯” 118

శా|| ఆ సంవర్ధనుబాహ్యరూపమును విద్యన్ దిత్తశాసీకమౌ
హాసంబున్ గని మోసమందుట నమూల్యబైన నీజీవితం
బాసర్పాస్యము వాతఁ గూలుచు సవార్యం బుగ్రమున్ ఘోర మ
న్యాసాధ్యంబుచు నై నదుస్థితి నసహ్యం బౌటఁ, బద్మేక్షణా! 119

ఉ|| తావకభావిజీవితవిధాన మె టెట్లుగ మాటునో, జపం
బే విధిఁ జేసి యైన నిపు డింత పెనంగెడిచిక్కుఁ దోవఁగా
నావలనన్ బొసంగునో, కనన్ ననుఁ దావకమాతకోరుటన్
రావలె నిట్టివేళ నని రా నొనరించితి నిన్నుఁ, బైదలీ! 120

మ|| పరస్పరాదుల నొంచు టందుఁ దనదౌవర్గంబుదార్థ్యంబుగా
వరలంజేయఁ బ్రయుక్తియుక్తులను సంవర్తించు చొక్కొక్కటన్
సరిగా నింటికి గామి మీజనకుఁ, డీచాయన్ బనుల్ పోవు సం
చురుతాపంబున నీదుత్తియని, యెట్లో పోవ నన్ గోరెడిన్

క|| జతనముఁ గావించియు నీ
పతనము రాకుండు నిన్నుఁ గాలిగచెడి ది
ట్టతనము వీలుపడమి నీ
రతనముఁ బోలెడిచరిత్ర రమణఁ దలంగెన్ 122

సీ|| విఘ్నేశకాలమై వెలయుఁ బ్రాతఃకాల
మాదిపంచమభాగ మహాహ్ను నందు
కౌమారకాలమై క్రాంతి సంగవకాల
మలరు రెండవ పంచమాంశ మందు
వైష్ణవకాలమై పరిగె మధ్యాహ్నంబు
సల తృతీయపుఁ బంచమాంశ మందు
పైతృతకాల మివ్వగ నపరాహ్ణంబు
చాతుర్థపంచమాంశ మహా మందు

దేవతాకాల మహాంతదిన్యకాల
మదియెదేవీసహార్చన కర్త మగుట
నిట్టివేళ నిన్ ర మ్మంటి న్నెట్లు లైన
సాయమును జేయదేవీవిశాలకరుణ 123

కం॥ దేవీపూజను మొద లిడి
కావించెద నిప్పు డేను, గడవఱకును నీ
వీవేళ యుండు టర్హం
బీ వెలదికి వలయునేని నేగంగవచ్చున్ 124

అ॥వె॥ రెండు మూడు గడియ లుండవూసియుండు
నరిగి పనులు తీతినంత వచ్చి
కలసిపోవ నగును కా కల్లు పనిలేక
యన్న నామెకూడ నుండవచ్చు 125

కం॥ అంకిలి సెప్పక మది గల
యంకిలి మాయంగ దేవి నర్పించిన నీ
యంకిలిఁ బాసెదు వడి నో
పంకజముఖ ! కూరుచుండు భక్తి దలిర్పన్ 126

శా॥ ఏదేవీకరుణాకటాక్షములచే నీబ్రహ్మరుద్రాదు లెం
తే దక్షత్వమునన్ స్వకర్మముల హాయిన్ వర్తిలన్ నేర్తురో
యాదివ్యామల భవ్యరూపరుచిరం బొద్దప్తి నీక్షించి నీ
దొడై న్యమ్మును గాపురగాక, ద్విరదోద్భ్రామిని! యామిని !

కం॥ ఇటు పలికి పుడమివేలుపు
స్ఫుట మగునుంతాభి మిగులఁ జొక్కపు తీవిన్
బటులీలఁ జదివి మొదలిడె
నటు పిమ్మట దేవిపూజ నారాభటముగన్ 128

కం|| దివ్య మగుల్లోక రాజని

శ్రావ్యముగాఁ జదివి పూజ సలిపి జపమునన్

భవ్యగతిఁ నిలిచి తడవున్

గవ్యక్షీరము నివేదనముఁ చేసి పారిన్

129

కం|| ఒకగడియ యయినతటిఁ బ్ర

క్కరుఁ దిరుగుచుఁ గాంత నొంటిగాఁ గని తా నిం

చుక దేవీకరుణానూ

చకముగఁ జని కుంకుమప్రసాదంబులతోన్

130

శా|| పూజాకుంకుమ బొట్టువెట్టుచుఁ గరంబున్ లాగి హస్తంబునన్

దా జాటన్ విడుచున్ బ్రసాదమును, లోనన్ గైకొనం బల్చి యెం

తె జాలిం బడుచున్ సుగాత్రిగత్తికై, యేణాక్షి యంసంబుపై

నోజన్ దట్టచు భీతి వద్దనుచు శైరోత్సాహముల్ గూర్చుచున్

శా|| “శ్రీదేవీకరుణాకటాక్షముల నీ చిక్కుల్ వడిన్ వీడి తేఁ

డే దాక్షిణ్యము మీఱ నీవతినిఁ దా నీక్షించునట్లున్ నినున్

భూదేవుండునుఁ బ్రేమఁ గాంచఁగ జపంబున్ బ్రజ్ఞఁ గావింపగా

నే దీక్షన్ వహియింతు, దేవియును నిట్లు పల్కెనాయాత్మలోన్

మ|| అని యాకోమలివీపుపై నిమిరి ప్రేమాస్వీతుఁడుంబోలె, గ

ప్రనికాయం బిట్లు నీకు రాదగునె, బిడ్డా!’ యంచు నాబాలమై

దనహస్తంబును వైచి దగ్గటకు దద్దం జేర్చి, ‘నా ప్రజ్ఞ చే

తను గాపాడెద నిన్న’ టంచుఁ డమి వక్త్రం బెత్తి ముద్దాడఁబోన్

కం|| అదరున బెదరుచు సుదతియుఁ

బదములు తడఁబడఁగఁ బెదవి వణకఁ గనులఁ గెం

పు దనర మేనుఁ జెమర్పఁగ

నొదుంగుచు నోపికను వీడి యూరక కనినన్.

134

శా|| “నీనైజం బయినట్టిమంకుతనమే నీ విందునన్ దేక నా
యానన్ నిల్చెడిచో సదా ముదము సాహ్మ నీకు, లేకున్నచో
నీనెచ్చం బిక నేరికిం గలుగ, దో నీరేజప త్రేక్షణా!
పోనీబోకుము కాల” మంచు వడి నబ్బోటిర్ గడున్ బట్టబోన్

కం|| విడివడి తడఁబడి దడఁ గొని
గడగడ నొడలెల్ల వడఁకఁ గడుఁజిడిముడితో
నెడఁదఁగల బెడద కినుముడి
నడచెడి చెడుగొడవ కడలి నడుమఁ దెగఁజుచున్ 136

కం|| “నాస్థితియును నీ స్థితియును
నీస్థితి నాస్థను వహింప నేస్థితి నీ కా
నాస్థితి నీ హృదయఁబున
సుస్థిరముగ నెఱిగిగొనియె చొచ్చితివె యిటులే ? ” 137

కం|| అని చుటచుటఁ గనుగొను యా
మిసఁ గని విబుధవరుఁడు స్మేగాననుఁడై
‘ననుఁ గూర్చి యేమి పలికిఁచు
జనముల సమ్మింపలేవు చలనాతి పనుచున్’ 138

ద్వి|| ఇవ్విధి నవ్వుచు నవ్విప్పుడనఁగ । నస్వరవర్ణిని యిన్వగం బలికె

కం|| “మతి నిర్మలగతి నుంచుట
యితరులకున్ మేలుసేయు తెంచఁ గ నెడిచో
నితరులకఁగెను నీకే
హితశాంతిసుఖప్రదంబు, హేలం గనుమా ! 140

శా|| కావింపంబడు శార్యరాజి నితరుల్ కన్గొంట లే దంచు లో
భావం బొందుటె మార్గ్య, మీవు కనినన్ బ్రాలూళిలనం గూడఁ ద
ద్భావంబుల్ పనులున్ వెలింబడు తొలిక వ్యాప్తంబులై లీల నెం
తే వృద్ధి నినుఁ దత్ఫలంబుఁ గనఁగా నేచున్ సమర్థంబులై

కం॥ దుర్భావము నెమ్మదిఁ బా
దుర్భావము గనుటవలన దోష మ్మెప్పుడు
దుర్భావచక్రవర్తి!
నిర్భరముగ నీకుఁగాదె నిజ మెంచెడిచోన్! 142

చం॥ పెదవిని దాటుమాట పృథివిన్ వడి దాటు నటంట యంత్ర మిం
పొదవగఁ జాలుఁ గ్రమ్మఁ దదు స్తులఁ బల్కుచు, నట్టిరీతి నే
మదిఁ గలయోజనల్ తెలుపుచూన్యులఁ బట్టి యెటుంగ నామదిన్
బొదలుతలంపులున్ జననముగ గనునంత నె వృద్ధి దాటుటల్

చం॥ ధన్యులతిరంగముల్ వలెనె భావతిరంగములున్ జనించునం
తనె జగమొక్క వ్యాప్త మయి తత్ఫల మొందగఁజేయు నీ వెఱిం
గినఁ గనకున్న, నేవరునికిఁ దెలియంబడ దంచు నెంచ కా
త్మను ఖలవృత్తిహృస్యముగ మార్పుచు, పుణ్యజనాగ్రగణ్యుఁడా!

క.॥ నీ విద్యాపటిమంబుల
నీవెట్లు మోసగించుటె శిక్ష్యుఁ డె
నీవిద్యల నీ కొనఁగి
మూవిశ్వేశుని మొఱంగు తెల్లు తిరింబొ? 145

మ॥ ఎలమి సర్వగోసచ్చిదు త్తమవిశ్వుఁడకాత్మ యా తాఁ దద
న్యులకున్ జేసెడి కీడుమే ల్లతఁడె పొందున్, దాను బ్రత్యేకత
నిలఁగాలేదు నరుండు సుం తయిన, నన్నింటి బ్రపంచంబు నం
దలి సుబంధము లంట, నీ కొఱకె నీదౌష్ట్యంబు వీడన్ వలెన్

చం॥ అనఁగఁ గురంగిపైని బడు నట్టిపులింబలెఁ జూచుచుండఁ గ్ర
క్కున జలజాక్షి పై బడుచు గుయ్యడకుండగ నోటగుడ్డలన్
జొనువుచు గాలుసేతులను సూటిగఁ గట్టి యతండు మూల నుం
డినగది దాచి, యెంతయు వడిన్ బిలిపించెను భృత్యు నొక్కనిన్

కం॥ వేగమె శ్యామలమితునిఁ

జేఁగా నాజ్ఞప్తిజేసి తెచ్చినపిదపన్

లోఁగొని యాతనిమనమును

లోఁగొనె రూప్యము లిడి త్రిటిలోఁ బదినూర్లన్

148

మ॥ అతిగూఢంబుగ వేగ మీనుదతిఁ బ్రాణాంతంబుఁ గావింపమిన్

మితిలేనట్టివ్యధాళి నేఁ బడుదు, దీనిన్ వేగఁ గొంపొమ్ము! స

మ్మతి నీలేమ నగల్ క్రమాన విభజింపంబోలు నీ వేనుఁ ద

స్థితకున్ తెల్పుదు వీడు వీడి యెటా యార్తి భోయనం చెట్టులో”

అ వ మ ర్థ ము,

శా॥ “అమ్మా! మాధురి! యిద్ది మంకుతనమో! యాత్యంతిక మ్మాసతీ

త్వమ్మో! ప్రేమయ్యో! నాదుకర్మమో! కథాభాగంబులం దే డ నే

నిమ్మాడ్కిన్ గనఁ, గూడగుడ్డయును లే కెన్నాళ్ళు నీ వుండు? బ్రా

ణమ్మే పోయిన వెన్నె నింక నిలఁ గానన్ సౌఖ్య మే ముండెడివి?

మ॥ బలవంతుల్ ధవవంతులన్ విమలరూపభాజు లుద్యోగవం

తుల సంఖ్యాకులు కోరినన్ వినక రంతుం జేసి నీ వ్హేలులో

యలసంవర్ధను నిచ్చగించుటకు లో హర్షంబె కా కిద్ది యీ

సిలువుం గూర్చి హరించు హేతు వని నాచిత్తంబునన్ దోచెనే ?

కం॥ సరిగా రెండదిసంబుల

వఱ కీ విటు మా పునెడలఁ బ్రాణమె పోవున్

ధర న్నాపై నిఁకఁ గనఁ గల

వరఫల మది యేదో తెలుపు, పంకజనయనా !

శా॥ ఆతం డొక్కదిసంబు కూడ మనగేహంబందు వేఁ డయ్యె సం

ప్రీతిన్ ! సూతన మయ్యెఁ బట్టణగతుల్! సే లేదో కీ జేదో త

చ్చేతంబున్ గనదయ్యె! లేని యెడలన్ జేకొన్నె యాశ్యామలున్

లాతుల్ లేరొకొ! పల్లెటూరిపశు వేలా నీకు! శాతోదరి! 143

కం॥ నెలయాలికి నొకమగడును

గలఁ గనుటకు నొక్కగతియుఁ గలుగుట వింటే!

వెలదులు నవ్వరె యెవరికిఁ

దెలియని జడుకొఱకు నిట్లు తిప్పలు వడుట!

154

మ॥ ధన మవ్వారిగ నుంటఁ గన్గొనుచు నేతత్వామలుం డెట్లొ యా
తని మ్రందించి ధనంబుఁ గై కొనియెనో! తన్మంత్రియింటన్ సుభో
జనముల్ చేయుచు నిన్నతండు విడెనో! చాలున్, మహామేయుఁడే
కొనఁగాఁ గల్గితి వెంచి యెంచి! తుల నీకుం గల్గునే యెచ్చటన్!

శా॥ విద్యారూపక శావిలాసతతులన్ విఖ్యాతఁగా జేయుచో

హృద్యాధంబుల నెల్లఁ గూర్చి నను సంప్రీతాత్మగాఁ జేయు దం

చుద్యల్లీలల నీకున్ విడితి నా కున్నట్టియైశ్వర్యమున్

బోద్దగ బొప్పగ నన్నుఁ గూర్చితి విటుల్ నూనంబుగా నల్వరన్

ఆ॥ వె॥ అటవెలఁ ముందుఁ దేగీతి తరల

చంపకోత్పలములు సాటి గాని

మధురమృదుసుగంధి మ పైభగామి

వీవె యిటులు మృగ్గు తెంతవెంత!

157

మ॥ మృదుహాసంబున మేటినాయకమణుల్, కేరెగంటిదృష్టిన్ గళా
స్పదులున్, బొమ్మమొగిడ్పులన్ బంగత్తైశ్వర్యప్రభాశోభితుల్
పదవిన్యాసములన్ సమస్తజనులున్ బాదములన్ వ్రాల నౌ
మదిరాక్షీ! యిటు లేల నేలఁ బడె తెమ్మా నీ ప్రభావోన్నతిన్!”

ఆ॥వె॥ బహువిధముల నిట్లు వాకొనుచున్న యా

వేశ్యమాత యెదుటఁ బృథివి మీఁద

మూర్తిఁ గొన్నచుట్టిపూర్తి యార్తియొ నాఁ బ

రుండ మాధురి కడురూఢి మెలచు

159

మ॥ నగ లందంబులు వీడి తిండి మొదలంటన్ వీడి జీర్ణస్థితి
మిగులఁ మాసిన చేలమున్ గఱుగఁదూఁ దీనంపుదృష్టాల మొ
ప్ప గవాక్షమ్మునె చూచుచున్న కృత మహావక్త్రానఁ, బ్రాణావశి
ష్టగతిన్ మహాసమునన్ బరుండె నగజన్ స్వాతంబునన్ నిల్పుచున్

కం॥ 'మాధురి! మాధురి !' యనుచున్

వీధిని విశంబడుట వినుచు, విలు విడు ఖగమై

బాధలు మటుమాయము గా

మాధురి వడిఁ దలుపుఁ గెఱచి మాన్యునిఁ గనుచున్

161

చం॥ పదమాల వ్రాలి యశ్రుతతి వానిని తొలనముం బొసర్చి స
మ్ముదమున లోఁ దమం బెడలిపోవఁగ వానికర మ్ము రమ్ము నం
దదుముచు లోన నున్నగదియందునఁ జేర్చుచుఁ బ్రేమ సేమ మిం
పొదవఁగఁ బ్రచ్చఁజేసి మహితోన్నతి నాతనిపజ్జ నిల్చినన్ 162

శా॥ తా నీచోటును వీడి యున్నది మొదల్ తత్పంకజాతాక్షి నుం
తే నిద్రాహృతిభూషణాదికము లే కిమ్మాడ్కి నేకాగ్రతన్
దా నేలం బడియుండుటల్ వినుచుఁ దద్దన్ దేర్చుచున్ స్నానముం
బాసం బొపిదపన్ వచించెఁగద సర్పం బాసఁజొక్కిన్ 163

శా॥ ఆసంపర్ధనుఁ డట్లు యామిని వివాహం బాడు టాలించి యెం
తే సంతోషముఁ జెందె మాధురి, ధరిత్రీంద్రాజ్ఞ నాలించుటన్
ద్రాసం బొందుచుఁ దద్విముక్తి నిడ నార్తతాగ్రహరీణుడె
నాన శ్చేతుఁడుఁ గూడఁ జాలఁ డని యత్యంతవ్యధాపూర్ణ, కాన్

గీ॥ మూసియున్నట్టితలుపులఁ ద్రోసికొనుచు

వేశ్యనూత యూపినఁ గూడ వేగ మలర

వచ్చి శ్యామలశాస్త్రీ సంపర్ధను నటఁ

గాంచి హర్షింప శ్యామలుఁ గాంచి యతఁడు

164

కం॥ “నే వచియింపఁగ శక్యమె
నావిషయం బీతఁ డొందిన శ్రమంబును, నే
నావిధి యామినిఁ గైకొన
నీవిప్రుడె కతము, కొనిన నేమి ధనంబున్ ! 166

కం॥ సత్యావధానికిని నా
కత్యంతము మైత్రిఁ గూర్చి యాతఁ డమాత్యున్
జాత్యభిమానవరిష్ఠు న
పత్యము నా కీయఁజేసె వాక్పాతురి చేసే ”

కం॥ అని యాతం డను చుండఁగ
గని శ్యామలునొడలి పైనిఁ గలదెబ్బల నా
వనజాక్షి ‘యవ్వి యేగతి
జరియించి’ వంచు నడిగె సరభసరీతిన్ 168

కం॥ అదరుచు బదాలిడె నాతఁడు
లిమర దనయగుగున నుండి నేలకు రాత్రిన్
బెడరునఁ బడుటఁ దగిలె నని
యది విని సంగనగ్గనుండు హరియించి యనెన్. 169

ఉ॥ “వ్యతిపహందు నా కితరశాస్త్రములంబలె బ్రజ్ఞ యుంటచే
నీతఁడు దెబ్బ లెల్ల వడె నిష్పాదు తెల్పఁగ నేర్తు, రాత్రియే
యీతఁడు నిగక గొందఱును నింతి నొక ర్తుకఁ గొంచుఁబోవుచో
నీతని వారిఁ గొట్టి వనజేక్షణఁ గైకొని పోయి రెవ్వరో 170

కం॥ ‘కా దని యందువె, నెచ్చెలి, !
యేదియు నిందుల’ ” నటంచు నెంతయు మృదుహా
సాదుల మచ్చిక నతఁ డన
వాదింపక శ్యామలుగడు పలికెడి నిట్లుల్ 171

గీ॥ “ఇదివఱకె కాంచి యుంటి నే నెన్నోగఱుల

సీదుసర్వశాస్త్రప్రజ్ఞ నిశిత మనుచుఁ

పక్షరాజకీయాదులు ప్రబలుచోట్ల

నిట్టిభంగంబు లుండు, నిం దేమి వింత ?

172

గీ॥ ఆశయంబులు గొప్పవై యలగుఁ గాని

యాచరణమందుఁ గల్గుటే యరిది యెందుఁ

పక్షరాజకీయాదులు పరంగుచోట్ల

సాజ మిది. దీని మార్పంగ శక్య మగునె ?

173

మ॥ అధికారాదుల నొందు, టందు నిధికారాసీకముగ్ నిల్పుటం

దధికారాదుల నిర్వహించుటను, సాహాయ్యంబు గావించున

య్యధిమిత్రాళికి మేలు చూపుటల, సస్యంబు నపతనాదులన్

విధిగా లోకున నుంచు టందు, నెటు పృథ్విన్ నిల్చు సద్ధర్మముల్

కం॥ ఏతద్గీతుల సధిక్పతి

చేతులఁ గలవారె సేయఁ, జిత్రమే యధికా

రేతరవర్ణమువారల

చేతిము లెన్నో యధర్మసేనుల మనుటన్ !

175

మ॥ అధికారేతరవర్ణమండలియ మేయ ప్రాభవోపేతు లి

విధికిన్ సీనితిఁ దెచ్చి రాసచిన్తుపై బీనాన, నాతని కా

విధివిశ్వాసము పెంచురీతులు బిగ్గ బెర్పొందె, నీ పై నదు

ష్పధ మవ్వారలయత్నమందు మిగులన్ సాయంబుగా నయ్యెడిన్

శా॥ ఈరీతి మనువారివర్తనమునం దె న్నెన్ని యర్థంబులొ

ధీరోదాత్తతతుల్ మణిగెడినొ యార్తిన్ నిస్సహాయస్థితిన్

స్థూరప్రాభవు లొచు నెందఱు శకుల్భవ్యాధికారాదులన్

మీఱం గల్గి దురాగతాదుల ధరన్ వేధింతురో, లెక్కయే!

మ॥ పరవర్గాళి నభూతకల్పనలచే వంపం బ్రయత్నించు నె
వ్వరు స్వల్పం బగుహేతువే దొరుక నుబ్బన్ జేయరే యెన్నమా
దిరులన్! వారును వీరు పోరుతఱినిన్ దెల్పిన్ దృతీయుండు మీ
టి రథంబెక్కెడి! ధర్మ మేడ నిక వర్గియంపురాజ్యంబులో! 178

మ॥ ప్రజలన్ వీలయినట్టిరీతులుగఁ దద్వర్గోపయోగాదులం
దుఁ జరింపన్ జన వాడపట్లఁ బ్రజలందున్ బుట్టి పెంపొందు న
క్కజ మా నాశనకారణం బగుకుమార్తశ్రేణు లెన్నెన్నో య
య్యజుఁడేనిన్ వివరింపశక్యమొకొ! యేలా కల్లుశాంతున్నతుల్

క॥ నాయము నన్యాయము నని
యేయెడ నిది గౌరవంబు ని దిగౌరవమం
చీయిలఁదలంకు సోమరి
కే యున్నతికలుగ నేర్చు నేవిషయమునన్ ? 180

క॥ సరి ! యీసగాగముల కే
మి ! రయంబుగ రమ్ము ! నిన్ను మేకొని బంధి
ప రథసమున భటు లట సిలి
చిరి, నిన్ గొంపోవ నేను జేరితి నిటకున్” 181

మ॥ అని యాశ్వామలుఁ డన్న, మాధురియు సత్వంతవ్యధాపూర్ణమై
‘ధన మెంతెంతలు గొంటి పేరునుసియొన్న నీవు! విశ్వాసమున్
గనఁగా వచ్చొకొ! నూఁకురూక లివె వేఁ గైకొంచు నెల్లో బటా
ళిని బోఁద్రోలు’ మటంచు రూప్యములఁ జెల్లింపంగ నవ్విప్పుడున్

ఆ॥ “ఒప్పుగించుకొకొకె యొక్కనూ ఆతీయంగ
నొప్పఁజెప్పి పంప నొక్కనూతే !
యేది కట్టెతరమే యించు కంత గ్రహించి
యర్హరీతి సేయు” మన్న నామె 183

మ॥ మఱియొ క్కేఁబది రూకలిచ్చుకొని యమ్మాన్యాత్మ యవ్వానిజే
చ్చెఱ నవ్వీధికే గొంచుఁబోయి భటగాణిన్ గాంచి యచ్చోటని
వ్వెరనుం బొందుచు మై నెసంగు నగలన్ వే యైదువేల్ రూకలన్
ధరఁ బెంపొందెడి వాని వారి కిడె నాత్రం బొప్ప లంచంబుగన్

క॥ ఏణనయన యెటులొ భట

శ్రేణిన్ శ్యామలు దయాద్వచిత్తులఁ జేయన్

బ్రాణేశ్వరునికిఁ బ్రాణ

త్రాణ మ్మిడ మాట నిచ్చి తరలిరి వారల్

185

శా॥ ఆసీమంతిని లోని కేఁగి సకలం బామూలచూడంబుగా

నాసంవర్ధనధీరు కర్ణముల వేయన్ నవ్వి యాతండు 'సం

త్రాసం బీగతి నొంద నేమి ఫల మొందం గల్లు? సవ్యార లిం

దే సంచారము నేయ కెల్లు నన నా నీచోరుఁ గొంపోవకే?'

మ॥ అని యామాఘరి గొన్నయూత్రమన్నకె యాతం డటన్ మందలిం

చి నయాపిమ్మట ధైర్యవాక్యముల నొచిత్యంబు పొల్పొంద నా

మెను నుత్సాహినిగా నొసర్చి పురికిఁ మెల్లంగఁ దానేఁగి యం

దునఁ గొన్నింటిని ముఖ్యకార్యములఁ బొత్తుం జేసి రాఁ గోరినన్

శా॥ 'ఈవాతావరణమ్మునందుఁ బురిలో నేమూలకున్ సుంతయున్

బోవన్ భావ్యము కాదు, పోవ నసుపుల్ పోవున్, వడిన్ జాతురిన్

బోవన్ మేలు పురమ్ము దాఁటి' యని యంభోజాక్షి పల్కుంగ స

ద్భావం బొప్పంగ నాతిఁ డామెను ధృతిన్ భాసిల్లఁగాఁ జేయుచున్

మ॥ "అతిసంతృప్తికరంబుగాఁ బితృధనం బజ్జాక్షి కెం తుండినన్

బలిసంపాదన మంచుఁ గొంత ధనమో బంగారమో లేనిచో

సతి నూనత్వము నొందు నొక్కొకతెటిన్ సాధ్యంబు గాకున్న స

మ్మతి నొండన్ జనుఁగాక సాధ్య మయినం బొట్లెల నీరీతిగన్?'

క॥ కడు నిటు పడఁతుక యెడఁదం

జిడిముడి భావంబు రగులఁ జేయుటకొక్కై

తడయక జడియక నేనే

కిడఁగుచు యామినిని నిట్టిగతి నడపితిసూ !

190

కం॥ ఒకపని సాధించెడిపూ
నికమై నిటు లాసుగాత్రి నేనే యీదా
రికిఁ దెచ్చి యిటుల నడిపితి
వికలాత్మపు కాక వేచి విను తద్విధమున్ 191

కం॥ చింతలకు మదినిఁ దావిడు
చింతలు సంతలుఁగఁ బెంచి యెంచ కితర మా
చింతల మానుచు మాధవు
చింతల మను చుండు, మగుడఁ జేరుదు వడిగన్ 192

అ॥వె॥ ఎదురు పలుకఁబోక ఎదురు చూచుచు నుండు
మేను వచ్చుదనుక నిటనె ధృతిని
సుగుణనిలయ వేని చొక్కుమిశ్వరభక్తి
విజయ మొంది వత్తు వేగ మేను” 193

శా॥ ఎన్నోరీతుల నచ్చఁబట్కి తన కేయిక్కుట్టు రానేర దం
చన్నారీమణి నమ్మఁజేయుచు సతిఁ డచ్చోటికిఁ వచ్చుదాఁ
క స్త్రీచుం బగుకాతరత్వముఁ గనఁగా వచ్చటం చెన్నియే
నన్నెల్ తిన్నగ మిన్న వల్క్రి యతఁ డప్పట్లన్ బ్రయాణంబు కాన్

కం॥ ఎదురాడ నోడియును దర
మది నేమియుఁ దోచ కామె మాన మెనసి, తా
నెద నీశు నిలిపె వేడుచు
నడనున నానికి సుఖజయాయువు లీయన్

చం॥ ఘనబలశక్తితోగ్రదశకంధర కంధరనీలదేహ దే
హనియమనాతిరిక్త విమలాత్మక యాత్మకధావిమోహితా
త్యనుపమధీర ధీరవిబుధా విబుధాధిపసేవ్యపాద పా
దనిహతిరక్తితోపలవిధప్రమదా ప్రమదాసురాంతకా! 196

సంవర్ధనము.

తృతీయ సముల్లాసము

కం॥ శ్రీమద్వివేకమృదుకటా
తామృతసంపాషితాఖిలాశితనికర
క్షేమా ! సీతాకామా !
ప్రేమాన్వితసుగుణధామ ! విబుధహృదా !

1

సమాధానము

చం॥ మనసచివుండు ధీరమణి నూన్యకుమారికిఁ బెండ్లియాటయున్
జెనిమిటి ఘోర వోరమణి వీరకు బంధితుఁ డౌటయున్ నరేం
ద్రుని కతఁ డెంచుద్రోహమును రోయుచు రాజసభాసదుల్ రయం
బున నురిఁ దీయ నెన్నుటయుఁ బుట్టె విచిత్రము గాఁగ వింతలోనె

కం॥ నిశ్చింత మున్న వాఁ డౌట !
నిశ్చయముగ సర్వశాస్త్రనిపుణుం డౌట ! తా
నాశ్చర్య మొప్ప సకలవి
పశ్చిష్టోకనుతిఁ గన్న వాఁ డౌట మిగుల !

3

కం॥ వింతల వింతగనింతలు
నింతటిలోఁ గాంతు మందు నెంచితి మొక్కో !
యంతటి పండితమండనుఁ
డింత యకృత్యంబు చేసి యిటు లౌ టేమో !

4

ఉ॥ శ్యామలశాస్త్రీవంటి ఖలు లాతనికిన్ హితులంట, యెప్పుడుక
వేమటు నిందు నందుఁ గడుఁ బెద్దపనుల్ గలవాఁడు వోలె నే
యామము సంచరించునట, యంతటిపండితుఁ డైనవాని కి
శ్లేమిటికిక విధించె విధి యిందునియందలికందుమాదిరిన్ ! 5

ఆ॥ వె॥ ఉరికి ముందు దోషి కొక్క కొరికనిచ్చు
చుంటఁ గలదు కాదె యుర్వియందు !
నటులె యితని కీయ నధిపునిసభలోనఁ
బలుకఁ గోరెనంట పాపుగంట 6

ఆ॥ వె॥ అమరుకంబువోలి యమరంబునుం బోలి
యిద్ధకావ్య మెద్దియే నతండు
మృతికి ముందుఁ బలుక మతిఁ బూనెనో ! కాక
సచిపుసాయమునకు సమయ మిడెనో ! 7

చ॥ సకలం బైన ప్రజావళికి నిలిచి జన్మంతుండు రా నున్న యె
న్నికలం గూర్చి ప్రబోధముక సలుపఁగా నేఁ డెల్లు నేర్పాటెయై
ప్రకటింపంబడి యుంట నాసభనె సంభాషింప నాజ్ఞ ప్తి వా
నికి నీయంబడి యుండు నాతఁ డనుదానిన్ వాని వీక్షింపఁగన్ 8

మ॥ ఇటు లొక్కొక్కరితో నొక శ్లను, చటన్ పేలాగతిక మర్త్యుల
చ్చట వా రెల్లరు గుంపులై సభను గాంచు బోయి, రానాఁడుకా
కటు లేనాఁడును లక్షలాది యటు మ ర్త్యశ్రేణు వింపొంద కుం
డుట నాశ్చర్యముఁ బొంది రెల్లరును బిట్టుక దత్తభావ్యాప్తికిక 9

మ॥ ఆలసఁవర్ధను సైన్యమందలిజనం బాడాడ సామాన్యమ
ర్త్యులలీలక జరియించుచున్ సభను మార్పున్ బొందు వేమాల ని
స్తులసంఖ్యాకులు చేరియుండుట నటన్ సొంపున్ వహించెన్ సభా
స్థల, మీసంగతి నే రెటుంగమిని నాశ్చర్యంబు పెంపొందెడిన్ 10

గీ॥ వివిధ వర్ణైశ్చ సూచక విజయకేత

నమ్ము సమ్మాద మిడుచు నున్నతుల వెలయ
మహితదూరశ్రవణయంత్రసహిత మగుచుఁ
బటువిశాలత మించె సభాస్థలంబు

11

గీ॥ బహువిధసువర్ణ తోరణపంక్తి యనఁటి

కంబములు, నంద మగుమేలుక్క, సుజన
గణ్యమై యొప్పు భూర్యలంకార తతులు
మీత సభజేరి కనువారు కేరి పొగడ

12

మ॥ చివురాకుంగమియున్ బ్రసూనములు వాసిన్ బొల్పులేఁగొమ్మలు
ద్దవిడిన్ రమ్యతఁ దావు లెల్లెడల వ్యాప్తంబౌ నటుల్ చేసి, ని
ల్వ, విచిత్రం బగు సౌలభంజకలు జీవచ్ఛిత్రముల్ వోలి మ
ర్త్యవితానమ్ములపై సుగంధజల ముద్యల్లీలమై జల్లెడిన్

13

గీ॥ కాంతిమంతంబును ఘనంబుఁ గాచమయము

గడు నమూల్యములౌ ననేకవిధము లగు
వర్ణములఁ జిమ్ముచున్న రూపములు వేరై
బందిరిని నిందు నందుఁ జూపఱులు బ్రమయ

14

గీ॥ వివిధవర్ణనాయకులవి, విశ్శృతిలవి,

విజయగాధావళిస్ఫుర్తిఁ బెంచున నియుఁ
జిత్రచిత్రంబు లందందుఁ జెలఁగి జనుల
నిస్తులానందలహరినిన్ దేల్చె మిగుల

15

క॥ ఘనమోద మెసఁగ నెల్లరు

జనములు నాసభను జేరి సమత వినంగాఁ
గనఁగనుఁ దగునేర్పాటులు
దనరింపఁగఁబడియె నచటఁ దత్జ్ఞులు మెచ్చన్

16

మ॥ జయరావమ్ములు మెన్నుముట్ట నమితోత్సాహప్రమోదంబులున్
నయమొప్ప గవిగాయకుల్ పొగడ నానందంబు దీపింప నా
శయముల్ ధీరులు బిగ్గ వల్కు నటకున్ సర్వసహాకాంతుఁ డెం
తయు శీవిన బరివారయుక్తుఁ డగుచున్ నల్వొప్ప నేఁతెంచినన్

క॥ రాకాశశిగాకకు నీ
రాకర మేకరణిఁ గెరలు నాకరణిని మో
దాకర మగు నాసభ ఘో
షాకలితం బగుచుఁ గెరలె నాసమయమునన్ 18

మ॥ నవభావోదయకారియై కువలయానందంబు నొందించు రా
జువలె దానును మిత్రమిత్రుడయి సత్ స్తోమప్రయుక్తుడునున్
గవిసంప్రీతుఁడు మర్త్యహృత్ కువలయానందప్రదుండున్ దిదృ
క్షువినోదుండును హైమమండు నయి రాజున్ బొల్పెడిన్ దత్సభన్

శా॥ ధీరుల్ ముఖ్యులు నాయకుల్ మొదట దీప్తిన్ గొన్ని యంశంబులన్
స్థారప్రాభవు తొచుఁ బల్కుపిదపన్ సంవర్ధనుం డా సభన్
గోరెన్ బల్కుఁగ స్వల్పకాల మురికిన్ బూర్వంబునా వించు న
వీర్వగ్రామణి వేగ మాపని సమాప్తిన్ జేయఁగాఁ బంచుచున్ 10

క॥ ‘ పశ్చాత్తాపము నిచట వి
పశ్చిష్టోకమునఁ దెలియఁబఱచుచుఁ బిదపన్
నిశ్చింత మ సువు వీడఁగ
దుశ్చరితుఁడు తలఁచె ననుచుఁ దోచెడి ననియెన్ ’ 21

శా॥ ధీరాకారుని మారసుందరునిఁ దక్షేజోవిరాజగ్గున్
వీరాగ్రేసరుఁ బండితున్ ఘనకళావిస్ఫారు సంవర్ధనున్
స్మేరాస్యన్ గవి యట్టిభవ్యునికి తన్నీచత్వమాన్ బూనఁగా
నేరీతిన్ విధి కూర్చెనో యనుచు వా రెంతేని చింతింపఁగన్ 22

మ॥ ఘను సంవర్ధను సద్యశోధను మహాకార్యంబునం దెచ్చి భృ
త్యనికాయంబు సభాస్థలమ్మునకు మధ్యంబందు నిల్వంగఁ బె
ట్టిన, నాతేడును వానిరమ్యతనుఁ గుంతీభూతచేతంబునుం
గని వింతం గొని పల్కుఁ గోరునది పల్కుఁ బంపఁగా నాతేడున్

మ॥ “ఇల నేధార్మికకార్యమందు ఘనయోగీంద్రాళి దుస్సాధ స
ద్బల మేపొందఁగ వట్టి మర్కట, శిలా, వ, హ్వయంబు, జం, త్వభ్రగా
దులు సైతంబు నిజాన్యసద్గుణతతిక దూర్ణంబుగా సాయమై
గెలువంజేసెనా ! యట్టిరాఘవుని భక్తిన్ గొల్తు మచ్చక్తికే.”

క॥ పార్థిచి రాము నిటులు స
మర్థతమై సభను తేని మంత్రి నితరులన్
సార్థకముగఁ జూచుచు సం
వర్ధనుఁ డీరీతి నచటఁ బలుకఁగఁ దొడఁగెన్

మ॥ “తనదోషంబునుఁ దా నె కాంచ శివుడే, త్ప్రోష మన్మదప్రజల్
గనఁగాఁజేయఁగఁ గాంచుచోఘను, డేటుల్ గాంచంగఁజేయఁగఁగూ
డ నిజాహంకృతి నన్యులక వేతలవెల్లం జూడ నీచుం డగున్
దన దా దోషఫలంబు నన్యులనుఁ గానంజేయువా డెవ్వఁడో !

ఉ॥ ఉన్నది యన్నరీతిఁ గలయు త్తిమవాక్యముల నిసత్యమే
యెన్నిక నెన్నికొంచు నటు లెవ్వరు పల్కిన నల్క నుల్క కీ
తెన్నున నిస్తులాలశయగుతిక నిలఁగల్గిన ధీగు లున్నచో
మన్నతు లామహామహానిమంజుపదద్వయికిక గడుంగడున్ 27

శా॥ మీయాజ్ఞప్తిని మీపురంబున నె మీమీమధ్యమంబందు మీ
లేయేదానినిఁ జూపఁ గోరి రవియే యిచ్చోటఁ జూపక మహా
మేయుం డైనమదీయనేత నను నెమ్మిం బంప నేఁ బూనితిన్
వ్రాయంగాఁబడువానిఁ జూపమిని నే బద్ధుండ శిక్షార్హుడన్ 28

శా|| నా కీయంబడిన్ ట్టిస్వల్పసమయానన్ బూర్తిగాఁ దెల్పుదున్
గా కాలో నను నాఁపఁ జూచుటయుఁ బూనన్ రాని యుద్వేగమున్
జీకాకున్ గనుచుంటయున్ దగదు నేఁ జెప్పంగన్తి యున్న దా
దాఁకన్, బూర్తిగఁ దేల్చుపిట్టఁనుఁ ద్వద్భావాళిఁ దెల్పం దగున్

కం|| మామంత్రిసమాధానం

బే మని యిడునో కసంగ నెంతయుఁ దమితో
నో, మతిభంగపలుపనో,
యీమాదిరిపొన్న లడిగి రెంతయు వింతన్ !

30

ఉ|| 'లంజలలో సతిన్, గృహిణులం గననౌ ససతిన్, సజీవుఁ డ
య్యుం జని యున్న మర్త్యుని, ధనోన్నతుఁ డౌనిటువేద, పాండితీ
రంజనఁ గ్రాలు కించుపసరమ్ము, సభన్ బిరు దొండువేషి, గ
ద్దెఁ జరియించుగార్లభము, దెల్పు మీ వెల్లఁ బొసంగు దేశమున్ !

కం|| న్నియుఁ బొసఁగిన దేశము

కన్నులఁబైదుటఁ చునకుఁ గనఁబడుచుఁ గడున్
మిన్నగఁ బ్రదర్శనం బిడు
చున్నది మనప్రక్క నిలిచి, యూహింప నగున్

32

చం|| తెలియదు లేదు గా దనక దేనినిఁ గూర్చి వచింపు మన్న ని
చ్చలును సమగ్ధతన్ దెలుపుశక్తి యుతుం డగుమీదుమంత్రికిన్
దెలియక యున్నై తత్సహితదేశ ? మొకంట నెటుంగ కుండినన్
దెలుపుఁడు నాకు! మీ కపుడు తెల్పుదు నేను సవిస్తరంబుగన్'

కం|| అని యిటు మీ రడిగిన యీ

ఘన మగు ప్రశ్నాళి కొంతకఠినతరం బై
కనఁబడినఁ గొందఱకు ధర
వినుతుఁడు మామంత్రి కొక్కపెద్దవిషయమే ?

34

మ॥ బదు లీలేఖకు మామహాసచివుండే వాక్రువ్వ వాంఛించినా
రిది యే మంతవిశేషసంగతిగ వా రెంచంగ లేకుంటచే
నిది యెట్లెని ముగింపు బాలకుండ వా నీ వంచు నాతం డిటుల్
ముదలన్ జేయుటచే గడంగితిని నే బూర్ణంబుగా దీనికి 35

క॥ ఇక నే దెల్పగఁ బూనెద
నొకఁ డొకఁడును మీర లడిగి యుండినవాని
బ్రకటనకు వినుచు వానిని
నొకఁ డొకఁడును వ్రాసి యొసఁగఁ డొప్పినయట్టుల్ ” 36

క॥ నిశ్చేష్టత వా రెల్లరు
సాశ్వర్యమనస్కు తాచు సతినిశ్చల్లులై
నిశ్చింత మతఁడు పలుకువ
చశ్చయముల వినఁదొడఁగిరి సద్దు తొలఁగుచున్

శా॥ తా నాయూరనుఁ జేరియుంట మొద లేతత్కాలపర్యంత మెం
తే నీచత్వమహోన్నతుల్ పొసఁగఁ దా నెట్లెట్లు వర్తించె న
ద్దాసిన్ బూర్ణముగా సమస్తజను లాస్థస్ వింత నాలింప నెం
తే నే ర్పొప్ప వచించి యాపయి సతం డీరీతిగాఁ బ్రక్కడిన్ 38

లంజలలో సతి

క॥ “సామాన్యాభోజనయన
సామాన్యముగా మెలంగుజాడలు సకలం
బే మాన్యాత్ములు నెఱుంగఁ
తా మాన్యధనాపహరణతత్పర యనుచున్

క॥ సమ్మించు నెమ్మి నెల్లర
సమ్మిను క్రమియిం గరమ్ము సమ్మిననేనిన్
నెమ్మిది యిడ, దటుకనఁబడ
దిమ్మిహి నెమ్మిదిగఁ గ్రమ్ము నెల్లరసామ్మిన్

క॥ రోవెలది రోసి చని, పో

రో, వెలదిటమైన తమసిరుల్ స్థలములు వో

రోవెలది రోయఁగా, ' నిసి

రో ! వెలదికిఁ గరుణలేదురో!' యనుచు విటుల్

41

ఆ॥ వె॥ గోడ్పెని వేసికొన్ననున్నమ మైన

వెలవెలంది కిడినవిత్త మైన

మరల వచ్చునంట నురివడి బ్రదుకుట

య్యిఁ బడిననూది యబ్బుటె కద !

శా॥ ఏ నీమాధురి కిచ్చియున్నది లవం, బీకాంత నాకోస మెం

తేనిన్ విత్తము ధారపోసింది, యే నీలేమకు జెంగట

లే నెట్టెంతయు లంక నామహాజపోల్కిన్ ముక్తసౌఖ్యాళియా

నే నామంత్రసుతన్ గ్రహింప విని యెంతే మోదమే పొందెడిన్?

మ॥ ఇది యెల్ల గపటం బటం చయిన ముం దె స్తైన నాయొద్దఁదాఁ

బదివే లింతకు లాగనేర్తు నను దుర్భావంబుచే నైన న

మృదిరాక్షిమణి యిల్లు చేసె నని యేమాత్రంబు తద్రామనె

మృది నే నీకథనే నెఱుంగఁ గలయేమాన్యుండునుం బల్కునే ?

గీ॥ తాను వలచినదే రంభ తాను మునిగి

నదియె గంగ యటంచు బల్కుదురుగాదె !

నాపలుకు లిల్లు కలవో యన్యగతిఁ గలవో

ధీవిశాలురు కాంచినఁ దెలియ దొక్కొ !

45

మ॥ పతి సౌఖ్యంబె స్వకీయ మంచుఁ బట్టికై భాగ్యంబుఁ బ్రాణంబు న

మృతి నర్పించి నిజేశునందుఁ బరమాత్మన్ గాంచి మోదంబునన్

మత్తినైర్మల్య మొనర్చి సర్వజనసంభావ్యత్వముం బొందు నా

సతియే కాదె పతివ్రతామణి యశస్సౌభాగ్యమై పొల్చెడిన్ !

కం॥ పతిసేవైకప్రాణము

మతి నైర్మల్యము స్వధర్మమర్మజ్ఞత సం

పతమోదహృదయమును గల

సతి యేతుల మందు నైన సన్నతి కెక్కున్ !

47

కం॥ లంజలలో సతి యన నీ

కంజానన యనుచు బలుకఁగాఁజన దొక్కో

రంజన మొందెడువిధు లు

న్నం జేకొన కాశయమున సమ్మి నిలుచుటన్ !

గృహిణులం దసతి

మ॥ తన ప్రాణేశ్వరు ప్రాణమై వెలయునాత్మక బెండ్లియై యుంటచే

తను హిందూసతి సుంతయే నితరచింతన్ దన్ననఁకాంతు ఏ

డ్కినఁగా నెంచుటయే ససహ్యమునై గొంతుక దిరస్కారదృ

ష్టిని గొంతుని తటస్థమానె, పతియొ శిష్టుండుగా నుండుటన్ !

అ॥వె॥ ప్రాణనాథుఁ గాఁగ వలెతయుఁ బతికూడ

ప్రాణనాయకగఁ బరస్పరంబు

పలుకుకొనుచు నుంట బాహ్యహేతువు లెవ్వి

పాయఁ జేయఁగలవె వారిప్రేమ ?

ఉ॥ అతనియందుఁ గాంతఁ సతియందు నతిండును సర్వమూర్తినిన్

బ్రీతిని గాంచుటన్ గనరు భీతిని నైహిక మైన మొట్టి గా

భాతతి వచ్చినన్ రవియుఁ దత్ప్రభవీతిని జంద్రచంద్రికన్

భాతిని నేకమోదమున భాసిలుచుందు సదాశయంబులన్ 51

చం॥ ఉరుసుఖదాయకం బయినయొక్క యచేతన మందు భార్య న

స్వరపతి కాంచఁ డెల్లెడఁ బ్రభన్ దనమానవతన్ స్థిరంబుగా

ధర నెలకొల్పు సాయ మని తత్సతి నెంచెడి, నామె గూడ నీ

శ్వరునిగ నాధు నెంచి యతిసన్నతి యుగా భువనత్రయంబునన్

కం॥ సతులు సతీఘనలక్షణ

వత్తులై పురుషాళి పురుష వరసద్ధుణసం

యుత్తులై వృద్ధిని గనునెడఁ

బ్రతిలేని ముదబ్బిఁ దేలుఁ బ్రతిదేశంబున్

53

చం॥ ధనము, ఋణము, దోషమును, దానము, మాన, మశౌరవంబు, నా
స్థను, గృహలోపముల్, హృదయతాపము, గేహరహస్యముల్, సుమం
త్రనిచయమున్ బయల్పడుపరామి యెఱింగి సతీ పతుల్ సతం
బును వెలయన్ నలెన్ బరులపోడిమి నోర్చి సమున్నతస్థితిన్ 54

మ॥ పతిసేవాదుల డాసి, యుక్తులను దెల్పున్ మంత్రినిన్, తొంటిలో
క్షితి, విందీయఁగ మాత, రూపున రమన్, శృంగారవేశన్ లస
చ్చతురప్రాధన రంధ్రఁ బోలుచుఁ బతిన్ సౌఖ్యంబులన్ దేల్చి త
త్పతిచే మన్నన లందుచుండుటకగా భాగ్యత్వ మింపొందెడిన్ ?

చం॥ ఇటు మన కుండ నెవ్వరై విశేష్యుఁడ గాణము పోవుమాదిరిన్
దురుకునఁ దదగ్రహస్యతతి దగ్గయుఁదా వెలిసేయు, నామెయే,
స్వరూపు గృహంబునం దనతి, పూర్విగఁ దత్పతిజీవితోన్నతిన్
బటుగతిఁ గూల్చుగా నలఁచి గాగుగ యోజనఁ జేసి చూడుఁడీ!

చం॥ తెలియక చేసెనో యిటులు తెల్పి నొనర్చెనొ యెట్టులైన నే
బలినడువార్జిత పట్టినది భాగ్య మదీయరహస్య మీగతిన్
వెలి నొనరించి యుంట, గృహణిఘనధర్మ మటంచుఁ బల్కుఁగాఁ
దలమగునొక్కొ యెప్పురికి? తద్దోలు మెత్తురై యిట్టిచేతకున్ ?

గీ॥ గృహిణులందున నీపని కేవలంబు

కానిపని గూట నియ్యది గర్వతంబు

సంశయము లేదు కాని యీ సమయమందు

నొక్కవిషయమ్ముఁ జెప్పుట యెప్పు నిచట

58

కం|| ఈగతి నవసరమున కిటు

ప్రాగల్భ్యమునన్ వచింపవలసినను నిజం

బే గణించిన నిటు లను

టాగడ మాముక్కుపచ్చలాటనిపడుచున్

59

మ|| అదియే యీడునఁ బూరుషుండు అవమే నాత్మీయ మన్యంబునుం

మదిలో నారయ లేనివెంగలిగ నున్నన్, లేమ కీయాడునన్

బాగులు బాధ్యత లేన్నో, యామెకును సొంపుంబ్బునంపున్

మదసింహాపమధీరుఁ డ్రిప్పుఁగలసామర్థ్యంబు దీపించెడిన్, 60

చం|| అదియునుఁ గాక చౌర్యవిషయ మ్మిటు నేగమువ్యాప్తి నొంద ని

య్యదనను సాయ మయ్యెను మదాన్లును మద్భటగాఢి, దాననే

యిది యిటు ప్రాకి యిక్కరణి నింతలు పుటి చెలంగె గాని యీ

సుదతియె కాదు కేవలము సూటి కత మ్మిట నాయనశకున్ 61

ఉ|| పాపము ! దైవికంబుగ నవార్యముగా నొకదాన్నిపైని నొం

డిపగిడి బయిం బడుచు నెంతయునున్ గలఁగించుచుంటుచే

నావసికూన జీవితము సంతయు రోసి స్ర్మిత్తు మూను శౌ

రీపదపద్మసన్నిధి నురిన్ గొనఁ బోచిరి మద్భటావభుల్ 62

ఉ|| నిత్యమునామె వెన్ను గను నెమ్మి మెలంగు మదీయభృత్యుడు

సత్యవధానియింట భటసంజ్ఞ మెలంగుచు తొక్కడై న మ

ద్భృత్యుడునింక గొందఱునుఁ ద్రివముగాఁబడమోఁది శ్యామలు

భీత్యనుకంపితాత్మ యగుబేలనుఁ బోచిరి నాటిగాఢి 63

ఉ|| కాయముగాయ మొందఁ దలకాయయుఁ గాయలుఁగాయ శ్యామలుం

డాయతభీతిఁ బటన, యామిని బొలునియింట నుండి వే

హాయ మొనర్పఁ గొంచుఁ జనుమత్తుల నెల్లరిం బట్టి బట్టి బా

హాయతశక్తి గోచరి మదాన్లు మెలంగెడిమద్భటావభుల్. 64

గీ॥ ఆభటులె చెలిక తైల నామె కిచ్చి

జరుగుకథ నెల్ల నామెకు నెఱకబఱచి

యతులదయఁ బేర్చి తేస్తుచు నలరఁజేసి

రొకగృహంబునఁ జేర్చి యత్తున్నమగతి.

65

మ॥ అతిరమ్యోత్తమహర్మ్యమందుఁ గన నొనాయామిసీరామ సం

తతశోరీచరణాంబుజాశయుగదత్తిస్సాంతసీమన్ సమం

చిత్రధీరోన్నతసన్నతామలలసచ్ఛిలాభిరామన్ మహా

చంద్రరప్తాభవభవ్యధామ గతకస్తస్తామయా లేమనున్ ” 66

సజీవుఁడయ్యంజనియున్న మర్త్యుఁడు

చ॥ ఒకవిషయమ్ము చెప్పతఱి నొక్కవిధమ్మునవర్త మొందుచున్

బుకటితలీల చూఁతెడినభాగ్యలహందలి మంత్రీవక్త్ర మ

య్యుండుఁ డెట్లు కాంచుచు ననంతముగా వచియింపఁ జొచ్చెద

త్సకలము వారు నిస్సలితసంభ్రమమోదములన్ గనుంగొనన్ 67

చ॥ “సరి మనమంత్రీ గీరమణిచంద్రుఁడు కేలఁ బవళ్ళ రాజకా

గ్యరగనలగుదు ముగ్గుచు ననంతచుతిన్ మనుచుంటె కాని తా

నరియనె స్వీయగేహవిషయమ్ము రవంతయుఁ? గాంచి యున్నచో

నరలునె యంతరింతలుగఁ బుణ్యమందు గృహంబులోపలన్? 68

చ॥ తనతనయావివాహవిధిఁ దప్పక తాను మనంబుఁ ద్రిప్పి యూ

తనఁ బడి నమ్మకమ్ము గలతెద్దలన్ విషయంబు మోపి తి

న్దనులు వచించువానిని బ్రగాఢత నమ్మి వివాహ మెల్ల యి

చ్చున నొనరించి కన్యకాగఁ బోయి తగున్మనె రాజకార్యముల్

చ॥ తనదుహితృవ్యధానుఖవిధమ్ముల మాన్పుల, శత్రుతెల్లవృ తా

తనదు హతాశ్విద్రోహము చుఁధావిధిఁ గాంచుమి నేతిదుగ్రిచిం

తన దుహినమ్ము సేతున విధమ్మున మెం డయిపోవ మంత్రీ యూ

తనఁ దుహినాంశుమూళి విశేష స్మగ్గురీతిని డెల్పు నేర్చునే. 70

ఉ॥ అల్లు నిచౌర్యకార్యవిషయమ్ము చెవిం బడ. నల్లుసేయునే
యల్లుఁ డటంచు సుంత మది నారసి, దుస్థితి గాంచి, పెల్లుసం
ధిల్లడిముఖ్యకార్యములఁ దీర్చి, కరమ్మునుఁ బోవఁ గట్టమై
తల్లడ మొంది, యెంతయును దత్సచివాగ్గిణి తెల్లబోయెడిన్

ఆ॥వె॥ ఇమ్ము దప్పి వచ్చి యిమ్ము దప్పు ఘటిల్ల
వెనుబడంగ నేల వెనుబడంగ
సో యనుచు ధృతిని నితరకార్యములందు
మనుచుస్థితిగతులనుఁ గనుఁగ నుండె

72

ఉ॥ ఆతఁడు పాటునొందుతల్లికై కనుచుండున రాయతివర్గ మొ
తో తమి నల్లి పేర్చి యిడుఘృహము భేదముసేయ లేక తా
నాతత 'భక్తి' జేరి వినయమ్మునఁ బొర్లన జేసెనంట భూ
నేతను భూరిసత్కృపఁ గణించుచుఁ బోవఁగ నల్లు నిచ్చి యెడిన్ 73

ఉ॥ యామిని యామినీ సమయమందాస సత్యవధానిగీమునన్
గోమునఁ జేరుటల్ ద్విజుఁడు కోమలిభంగము సొచ్చుభంగినిన్
వామను వామమాగ్ధమునఁ బ్రాణముఁ దీయగఁ బంచు టిప్పు డా
లేమవితాకు లేమయిన లీల నెలుంగునె మంత్రియిప్పుడున్? 74

శా॥ ఈమీ ధీ రమణుండు ధీరమణిమీ రేరితి గావిందురొ
యామాడ్కిన్ వినుఁ గాని ముఖ్యతరకార్యాన క్షుడై పోలుఁ దా
నేమాత్రంబునుఁ బూర్వమందు వినెనే? యెన్నోప్రయత్నాలయం
దామిత్రాసతి సల్పుచున్నఁ గ నెనే యామంత్రిసాయం ఒటన్ 75

చం॥ తనసుతి భావిజీవితవిధంబు నెలుంగఁగ దాసితోడఁ వి
ప్రసిదరి కేగి యుండి గృహమున్ మఱి చేరమి, నామె యప్పుడే
చ నెననియూతఁడుటయును, జాననుఁగానఁగదామబూనువం
తను నెఱిగించె మిత్ర యయినన్ సచివ్రం డిటఁజి క్కె నీగతిన్

కం॥ అట నాదాసియు మిత్రకు

నటు లాయామినిని వారియావాసమునం

దటు లొంటరి వీడ్కొని వ

చ్చుటఁ దెల్పుదు జనులనిండ సుడివడుభీతిన్

77

ఉ॥ ఇంతకు నింత యేకమతి నెంతయు వంతల వింత నందు చే

మంత యెదుర్కొనం గలిగెనాసచివాగ్రణి శత్రుతంత్ర మీ

చింతను వీడి, ? దీని గను చింతను దానిని వీడి యెట్లు లే

జెంతను దా నిరాశఁ గడుఁ జెందుటె కాని నిజమ్ము పలుకుచోన్ !

మ॥ ఆధికారంబుల నూనఁ బోవుతటి నేనూదర్శమున్ పల్కి ర

వ్విధి వర్తించినఁ గాల్గవైఁ బడి ప్రిజన్ వే గ్రమ్మటం బిల్వరే

యధికారంబుల ముందుఁ బొందుతటి నేనూన్దంబునం బిల్చి ర

వ్విధి ? నెన్నంబడు టన్న నీచత బ్రజన్ వేధించి పార్థించుటే ?

మ॥ వశమే తెల్పఁగ, వీరు వర్గములఁ గూర్పం బెంప నుంపన్ నిరం

కుశితన్ దొల్లిట వారిలబ్ధి కయి చేకొన్నట్టిదుర్మార్గక

ర్మశరీతున్, తుది నెన్నికల తఱిని వారల పొందుకష్టాళి, బా

లిశమాన్దంబులు, ? ధర్మమే జయసుఖాళిన్ తేదె తద్భావికిన్ 80

మ॥ పడికొంపల్ కడుఁ గాలుచున్నతటి నార్పన్ బూని బావిన్ బదం

పడి త్రవ్వన్ జను మూఁగుభాతిఁ దొలి దుర్భావంబులన్ దీప్తిఁగో

ల్పడి, యేలా ప్రజ కంత నెన్నికలవేళన్ మేల్లఁ జూపింపఁగా !

నడుసుం గ్రొక్కఁగ నేని కౌల్లడుగ నేలా తెల్పి యేపొందుచోన్ !

ఆ॥వె॥ ఇంటిపనుల మాని అంటివ్యాప్యతి మాని

నిద్రఁ దిండి మాని నెలపు మాని

మానితయు ధనంబు మాని యెన్నికలందు

నలఁగ నేలఁ దొలుతఁ దెలివి గలుగ !

82

చం॥ తనదు కుటుంబసౌఖ్యధనధర్మము తెన్నికలన్ దలంగుచున్

మను టది త్యాగశీలమహిమం బగునో, నిరతాధికారలా

భనిచయన్పద్ధికైకొను నవార్యదురాశయె యానొ, కాంచుఁడ
య్యనుపమబాధ ధర్మవధమందుఁ గొనన్ జగ మెల్ల మెచ్చదే!

క॥ అందఱుమైత్రినిఁ బొందఁగ

నెం దెటు మాటాడ నెవ్వఁ డెటు లెంచునొ యం

చెందునుఁ బొందచిమందులు

నుందురు కొందఱిల వ్యర్థు లురుబాధ్యతలన్ !

84

చ॥ వలసినరీతి వర్తిలఁ బ్రభావమునేని ప్రయత్న మేని లే

కలసత మూఢతన్ జడత నన్యమనస్కృత నున్నయేనరున్

గలిగినఁ గూడ లేనిగతిగాఁ దనదేశమునున్ గుటుంబమున్

దలఁచు, నతండ్రి సూ మృతుఁడు తప్పక జీవనమున్న ధారుణిన్ !

చ॥ కృప కలదేని దీనతనుఁ గ్రిందయి కుండెడిదీనపాళిపై

నపరిమితప్రియత్నమున నర్హ సమర్థత లెల్ల నొందున

ట్టిపిది వారిఁ దేచ్చుట కడిదియు మే లగుఁ గాని ముందుగాఁ

జవలత గడ్డె వారి కిడఁ జయ్యనఁ గుంటవె రాజ్యచక్రిముల్ !

చ॥ అవసర మంచుఁ జేకొనిన నయ్యధికారులఁజాప్త్యనైచ్యశ

క్తివిరహితత్వమార్జితలఁ గేవల మీ ప్రజలందు, నందె తా

నవిరళిల మున్లుటను నాగృహమందును, గల్గి లేని వా

నివలె మెలంగుధీరమణినిన్ బలుకం దగు నున్న లే మిగన్

దనోన్నతుడౌ నిలుపేద

ఉ॥ సంపద లెన్ని యున్న జనసంఘములం గడుమైత్రి యున్నఁ దా

నింపుగ వానిఁ బెంపఁ గడుహీనపథముల్లఁ దొక్కుదుష్టుఁ డౌ

తెంపరి శ్యామలాఖ్యుని విధిన్ మనుచుఁడుట, పెద్దలున్ సదా

పెంపున వారిస్వార్థ మయి వీనిని వాడుట యెంత గర్హముల్ ?

మ॥ ఇటు లీవర్గము లొక్కదాని నొకఁ డెంతే హెచ్చఁగా దౌష్ట్యం

పట్టులై వారలలోన దేశమున దుర్భావంబులన్ బిట్టుఁ బెం !

చుటఁ బోనాడుచు సర్వమర్తులు సదా సుజ్ఞానులై దేశ మం
తట సాభాగ్యముఁ బెంపఁగాఁ దగదె నూత్నం బైనసూత్రంబులన్

మ॥ సతమున్ స్వార్థమే సర్వకర్తములలో సాధింపఁగాఁ జూచుచున్
తతధీశ క్తుల దేశభ క్తునిగతిన్ గన్పట్టుదుర్మార్గప
ద్ధతులన్ మానుచు మానవత్వవిమలాదర్శప్రకారంబె యా
దృతి వర్తిల్లుచు వర్థిలవలె జనుల్ దీప్తప్రభాజాలురై 90

శా॥ భోగ్యాహారవిహారసంతతుల బెంపుం జేయఁ బోట్లాడుచున్
యోగ్యంబౌ తమమానవత్వమును మర్త్యుల్ వీడి సౌజన్యమే
మృగ్యం బై చన జంతుపాలివలె నెమ్మిన్ దుష్టతన్ నిల్వ సా
భాగ్యం బేక్రియ దేశమొందుఁ గడు దౌర్భాగ్యంబెకాకెప్పుడున్

మ॥ ధన మవ్వారిగ నున్న శ్యామలుఁడు తత్సంగిన్ మహానీచతన్
మనఁగా నేటికి వేశ్యవాటికను జీర్ణం బైన వస్త్రాళితో
కననా నామినునొక్కఁడు సగతి భిక్షున్ జేయుచున్ బొట్టకేన్
దినఁగా నేరక హేయ మాపని యెదేనిన్ నైసర్గ చేయుచున్ 92

మ॥ తినగాఁ దిండికిఁ గట్ట బట్టకు మహార్తిన్ దోచుచున్ నల్వరం
మను మర్యాదయు లేక నిత్యము దరిదుండట్లు దైన్యంబుఁ గ
ష్టనికాయంను హౌస్యమున్ గడుధనాశన్ బూనునాశ్యామలున్
ధనసంయుక్తదరిదుఁ డందుఁ బలుకన్ ద ప్పేమి? యెప్పేయగున్

మ॥ ధనమున్ ధార్మికరీతిఁ గూర్పవలె, సద్గ్రాసంబులన్ దాని స
ద్వినియోగంబును లీలఁజేయుచుసుఖా ప్తిగ్రాలు మండన్ వలెన్
దనివిన్ శాంతినిఁ గూర్చు నివ్విధిని నిత్యం బిందు నందున్ సుఖం
బునుఁ బొందగ నవకున్నచోఁ గడు వ్యధాపూర్ణంబుతానుర్వియున్

మ॥ ధనసంపాదన మాత్రినేతు వగుచున్ ధర్మప్రకారప్రవ
ర్తనమున్ వీడఁగఁ జేయవిద్యుఁ గని యుగ్ధం గాగతిన్ బొందుతు
ఘనసామర్థ్యముగాఁ దలంచుశత్రుఁ డెక్కాలంబునన్ మేరువు
ర్వు నిజం బెంచఁ గ దేశభద్రతకు సంపూజ్యప్రభావాప్తికిన్

మ॥ భగవద్గీతయు దైవభక్తియుఁ బ్రజావర్గంబులందెల్లడఁ.
మిగులఁ వ్యాప్తములయ్యె, మోసమెయెటన్ విస్తారమైమిన్నము
తైఁగడున్ వర్తనమందదేము ఖలమై డిందన్ బ్రపంచేదృశాం
తి! గభీరాత్ములు మేఘానన్ వలె గడున్ వే మేల్కనన్ మేదినిన్

పాండితీరంజనఁ గాల్గు కించుపసరమ్ము

శా॥ విద్యావంతులు విత్తివంతులును సంవేద్యార్థ మే నాఁడు తా
రాద్యంతంబు నెఱింగి వర్తిలుచు హృద్యనాన్తి బోధింపరొ
చోద్యం బొప్పఁగ నీజగంబు నశియించున్ నాఁడె పోద్యున్
విద్యాభ్యాంతసమాప్యతిం బగుచు విద్యేపాలవాలంబునై 79

మ॥ మనయాసత్యవధాని యన్నిటను శుంభత్ పండితుం డయ్యు నా
తనిదృష్టిన్ బానరింపగాని యొకకృత్యం బున్నదే ? పూనకుం
డినయేదుర్గుణము గనంబడునె ? దుర్నీతిప్రభాపూర్ణుఁ డీ
తనితుల్యున్ గననేర్తుమే శతని హర్త గోముఖివ్యాఘ్రిమున్ !

చం॥ ఎడపక వేయిరూకలకు నెన్నో యసత్యము లాడి యూమినిఁ
నడిఁ గొనఁజేసె నన్నుఁ గడు సమ్మిక దాఁచిన రెండువేలను
జడియక నొంగిలించె, గురునమ్రతిఁ జేరినబాలశీల మ
ట్లడపఁగఁ బూని సాగమి లతాంగిని హత్యనుఁ జేయ నంపెడిన్ 99

మ॥ భగవత్ప్రీతియుఁ గాంచఁ జేయఁగల యద్వైతప్రభావంబునం
దు గభీరుం డయి యన్యశాస్త్రముల నెందున్ నేర్వ నానందమున్
జగమున్ దానునుఁబొందుఁగాని, యితరున్ శాస్త్రబులన్ నేర్చుకొం
ట గుఱిన్ నేర్వనివాఁడు కత్తిఁ గొన్నునై నాశంబె కల్గించెడిన్ 100

చం॥ ధన మెటు వచ్చు నాగతిని ధార్మికబోధన లేని మార్పుచున్
దన కెటు లాభ మబ్బు నని సమ్మెనొ తగ్గతి సంచరించి య
మ్మనుగడయే ఘన మ్మని సమర్థనఁ జేసెడి నాయకున్ కవున్
ఘనులు నెసంగ నేగతినిఁ గాంచు మతమ్మును దేశ మున్నతిన్

శా॥ ఘోరవ్యాధులతో జగద్వ్యధలఁ జీకున్ గూర్పు దుష్టక్రిమిన్
 ధీరోదాత్తుఁడుఁగా గనంబడుచు నా తెల్విగ్ గుమాగ్గాదిసం
 చారాళిన్ మని తత్సమర్థనల నిచ్చన్ వాడు నీచాత్మునిన్
 స్ఫారప్రజ్ఞ మెయిన్ బ్రభుత్వములుమచ్చన్ మాపు చుండన్ వలెన్

కం॥ ఛందముల నేర్చి ఖలబుధుఁ
 డందలిసారంబుఁ గనక హానిదుఁడు నగున్
 చందనము మోయు గాడిద
 యందలివిలువను గ్రహింప కఱచెడిభంగిన్

103

కం॥ లజ్జానికలెను నీచత
 విజ్ఞుఁడు వర్తించు నెడల విభానఫలం
 బజ్జేయము నన్యాయము
 సుజ్ఞానావశ్యకతయు సుడిసి నశించున్

104

శా॥ నీచుండె మను పండితున్ పశు వనన్ విన్నతనే యుల్కుచున్
 నీచత్వంబును బూని యూపశువు గ్లానిన్ జెందునప్పొల్కి, కెం
 దే చాయక దనధర్మమున దలగ కెంతే గాల్గు నద్దాని సం
 కోచం బందక ధర్మహీననరుతోఁ గూర్చిన్ సరింబోచ్చుటన్ 105

గీ॥ ఎలమిఁ బండితపశువుగా నెన్ను టర్హ
 మిలను సత్యావధాని నెన్నేని గతుల
 విజ్ఞుండె నీచత మెలంగువీనివలనఁ
 గాక గీ డేమి భువికి నష్టానివలనఁ ?

106

సభన్ బిటుదొందు వేపి

ఉ॥ రాజసభాంతరాళముల రాణఁ దలిర్పఁగ శౌరవాదులక
 రాజతలీల నందు కవినాయక పండితులున్ నియోజితుల్
 బూజు నేగుణంబులకుఁ బొందుదురో సభలందుఁ దద్గుణ
 భ్రాజితులై సమస్త విధవర్తనలందు నెసంగు టాప్పగున్ 107

శా॥ నేతృత్వంబునుఁ బొందినంతన కడున్ వేధించు రొమ్మెక్కియె
న్నో తెయ్ తక్కల భూరమాధికరణాద్యుత్కామినుల్ కాని సం
పూతుండొ విమలోన్నతిక వెలయు సంపూర్ణాత్మ విజ్ఞాని వి
ఖ్యాతిక మాధపులీలఁ, గిందయివిషాన్యశ్రేణి నల్లన్ గడున్ 108

కం॥ మా పతి ప్రిపున లచ్చియె

యేవున ఘన గౌరవమున నెసఁగెడుఁగాకె

ట్లోపును లక్ష్మీదాసుం

డిపగిడిన్ లోక మేల నిద్ద విమలతన్ !

113

శా॥ ఈ యుద్యోగులు ధర్మమార్గముల నెంతే భంగ మొందించు రా
త్తెయిన్నారన, గాళ్ళోకొక్కతటి జంత్వానీక కంఠూతినిన్
జాయంజేసిడి, నవ్విపై బడిననే జాధించెడింగాని వీ
రో యన్యాపకృతి ప్రవీణులును గర్వోన్మత్తులున్ మత్తులున్ !

శా॥ ఉద్యోగంబుల హెచ్చుజీతముల మర్మ్యుల్ పొందుచుం గూడ నే
సద్యోలాభమొ యెంచి లంచముల నిచ్చన్ బొంది పేరాసమై
నుద్యోగంబుల జేయరానిపను లెన్నో చేయుచున్ దోహతులై
చోద్యంబొప్పఁగదొంగహాసముల హెచ్చున్ గాంతువా రే సభన్

మ॥ మిగులన్ బాధ్యతఁ జాలనంబు సలుపక మేకొన్నయుద్యోగి భూ
రిగభీరత్యము విద్యయున్ తమయు సంతృప్తిక వివేకంబు నే
ర్పుఁ గడున్ గల్గి బలోత్సకప్రభల నింపుం బెంపు లే కున్నచో
జగమున్ దానును రాజ్యచక్రమును ధ్యంసం పొఁ గ్రమక్షీణతక

మ॥ ఉడునాధుండు దినేశునొడ్డఁ గడుఁ గాంత్యుష్ణాదులన్ గొంచుఁ దా
నిడు మర్త్యాళికి తైత్తకామముఖిమా నేవో కొన్ని యారీతిగా
నొడయం డేయవకాశ మిచ్చు నవియే యుద్యోగి మర్త్యాళికై
యిడ కన్యం బిడి భీతిఘం డగుచు నెన్నే లంచముల్ లాగెడిక

చం॥ కపటిగ నెన్నో లంచములఁ గాంచి ప్రజాళికి తేని కై న గో
హపుగళి నొందు వర్తి ధనార్జనసేయుచు సిగ్గులేక బి

ట్టవయశ మంచు నెంచక సభాంతరమందుఁ బ్రజాళియందు మ
ర్త్యుపగిది సంచరించుఁగడయూర నియోజితుఁ డెంత మొండియో!

మ॥ నను బంధించుభటాళి మాధురికడన్ లంచంబు వే లందుచున్
నను వీడ్కొంచుఁ దలంగి వచ్చి రిట, నే నల్యాప్వఁగా బాటుచో
గనలే మైతిమి చోరు నంచు నిచటన్ గల్లల్ కడున్ బల్కురే!
ఘనవిద్రోహులు తేనికిం బ్రజల కెక్కాలాన నీదృగ్భటుల్ !

శా॥ ఆయుద్యోగులు నేను దోహి నని బ్రహ్మాండంబులక వీల్చునె
న్నే యత్నంబుల నాదు నేరమును నెంతే బెంచి యీతనిచే
నీయాజ్ఞ ప్తి నొసంగఁజేసిరిగదా యీ మంత్రిపై నీర్వచే!
హాయిన్ గూర్చెడి కల్ల హాసముల లేరా వార లి ప్తీసభక ! 116

మ॥ శునకం బెంతయు నీచమా గుణతతిన్ జూపట్టినంగూడ నె
దును విశ్వాసమునందుఁ బేర్వడుఁ గదా! దోహల నన్నింటిలో
మనుచుక నేఁ డిటఁదోఁకలక ముడుచు నిమృత్వాళి కేతత్సభక
శునకౌపమ్యముఁగూర్పనామనమునొచ్చు హెచ్చుతచ్చింతనన్

గద్దెంజరియించు గార్తభము

మ॥ నరనాథుండు స్వకీయరాజ్యమున నన్యం బైన రాజ్యంబునన్
జరుగం బోయెడిదానినిన్ జరుగుకర్ణంబున్ గనంగావలెన్
నరచారోత్కరచక్షునై, యటులు కానన్ లేనిమంత్రిప్రభుల్
ధర భంగంబుల నొందు నుంచు వ్యథాధారాప్రకంపాత్ములై

మ॥ తనచుట్టుం గలమర్త్యులం దెవనిస్వాంతం బెట్టిదో, యెవ్వఁ డె
ట్టి నిదానంబున నుండువాఁడో, యెవఁ డేలేపన్ వచింపంగ నే
ర్చునో చక్కంగనువాఁడె తేడు; పరుఁడేరూపంబునన్ మోసగిం
చునో యారీతినిమోసమొందు నతఁడే సూ, మ్రోడు ధాత్రీసలిన్

శా॥ ఏ దేశంబున నెట్టికాలమున నేయేరితు లర్థంబులో
యా దేశంబున నెట్టికాలముల నాయాధర్మరీతిప్రభో

ధాదుల్ సేయక కేవలంబు పరదేశాసీకధర్మాను కా

రాదుల్ చేసిన స్నేహ దేశమున శాంత్యానందముల్ నిల్పెడిన్ ?

కం॥ కనవలె ననేక రీతులఁ

దన యధిక్రమిణ్ నెనంగు తత్తద్గతులన్

దనవా రని నమ్ముటయై

నను నమ్మమి తోచుటయును సరపతికిడుమల్ 121

మ॥ కర ముద్యోగులు నమ్మియుండఁ దగి దక్షత్వంబు పొల్పొంద నే

ర్పరు లౌధీకుల గూఢచారుల గ్రహింపం గల్గి వేర్వేట నె

ల్లరు సత్యస్థితులన్ గ్రహించుకొని తెల్పన్ జేడు చారాలిచే

వరధీశక్తిని సత్యశోధనము సల్పన్ లేమిఁ గీడే యగున్ 122

మ॥ ప్రజలం దేయొకవంతు తోచినను దద్బాధన్ స్వకీయంబుగా

సుజనస్తుత్యస్తపాలుఁ డెంచి వడిఁ బో జూచున్ బ్రయత్నంబులన్

నిజకారుణ్యముచేతఁ బ్రేమను జనాసీకాత్మగాజ్యంబు నే

లు జయాఘ్యం డయి, కేవలాసినిబ్రజన్ లోఁగొన్నదా నిల్పునే!

మ॥ దశశీర్షామలవాగ్విభాకలితుఁడై తద్వేదశీర్షప్రస

క్తిశుభత్వం బది లేమి రావణుఁడు ధాత్రిన్ లోకవిద్రావణా

యశమున్ బొంది నశించె గావున వివేకానందదం బైనవే

దశిరోబోధితమార్గముం గనక వంతున్ దీటునే యేరికన్ ? 125

చం॥ మనుజుల యందునైక్యతయు మంజులతెన్ సువివేకమున్ శమం

బనుపమలీలఁ జెంపఁగలఁ యాగమశీర్షప ధంబు జొచ్చుచో

ఘనతరహా సమస్యలు వికావికలై నన గాఁ బ్రమోదవా

ర్ధిని జన మెల్లఁ దేలరొకొ ప్తేమర పై క విభాప్రపూణ్ణులై ! 125

మ॥ సరిగా వర్తిలుమంచిచెడ్డలనుఁగాంచం గల్గి స్వార్థంబు లే

కురుమర్యాదల స్వీయధర్మముల నెంతో శ్రద్ధ వర్తింప కి

ద్ధరణిన్ సంతకముల్. బాసర్పగలమంత్రంబు లుక్యో గులున్

సరనాథుల్ మనుచున్న శాంతియెటు కానన్ వచ్చు వంతో వినా?

ఉ॥ వర్గము లెన్ని యున్న జనవారము మోదముఁ జెంచుశక్తులన్
నిర్గతముం బొనర్చుచు వినిర్మలరీతి నెసంగి దుష్టసం
సర్గములేక స్వీయవిధిఁ జాగి పరస్పరవృద్ధిఁ గోరుచో
స్వర్గమె యై మహీతలము భాసిలదొల్లొ ప్రమోదధామమై ! 127

మ॥ వినుఁ డే నామతిమంతువుత్రుడఁ బురిన్ వీడ్కొంచు నిక్తార్య మిం
దున సాధింపఁగ వచ్చి యుంటి నిటు లిందున్ వాడ మారాణి తా
ల్చునగల్ తెచ్చితి, నెంచురీతిగఁ బనుల్ పూర్ణంబుగా నయ్యె దై
పనియోగంబున, నెంచి చూచు మిట సూపా! కీడుమే ల్పిందునన్

శా॥ వీరీతిన్ భవదీయసౌధమున కే నేతెంచి యే మేమి నే
నీరీతిన్ గొనిపోవఁ గల్గెతినా లో నింతేని యూహింపకే
మీ రుద్యోగులు చూపుప త్తముల నమ్మిన్ నమ్మి శిక్షింతు, రీ
ఘోరం బొగతి నెంద టొందిరొ వితాకున్ మీ యనాలోచన్ ?

కం॥ నాఁ డట మీ రడిగిన యా

యేడవయఁశెమున బదులు నే వచియింపన్

నేఁ డిట నవసర మనుకొన

జాడలు తెలియంగ నగుటఁ జక్క నెఱిగినన్.

130

మ॥ వరమాసింద్రసుతప్రపూతపథభాస్వచ్ఛారి వీరేంద్రకే
సరి ముద్రం బడి నా కొసంగఁబడు నాజ్ఞాప త్తముల్ కాంచు మో
ధరణీనాయక! ఈసభాస్థలిని మద్రితార్థమై లక్ష లుం
డిరి మత్సైనికు లన్యవేషముల మన్నేత్రాజ్ఞ బాలింపఁగన్" 131

అ చి న ం ద న ము.

మ॥ కడు నిశ్శబ్దముగా నియుక్తగతిఁ దై క్ష్యం బుప్పతిల్లన్ నిలం
బడి శాతాయుధహస్త లెందఱొ సభామధ్యంబునం, దంతనే
వడిఁ గూర్చుంఁడిరి, నాటకంబువలె జన్వంతుండు నేతత్ప్రజల్
పడ దిగ్భ్రాంతి నశాంతి సుంతయు సభాభాగంబునన్ దోపమిన్

మ॥ అతినిర్విణ్ణ గతిన్ సభాసదులు తేఁ డాకాంక్ష నీక్షించి రు
 ధృతవీరేంద్ర హరీంద్రదత్త విలసల్లభాలలామున్ మహా
 ధృతసంవర్ధననాము సన్న్విజకులోద్దామున్ యశశకాము సం
 స్తుతవిద్యాగుణధాము నిస్తులిత సద్రూపప్రభారామునిన్. 133

శా॥ ఆ నిశ్శబ్దము భంగ మొందగ మహోద్యతేప్రేమ జస్వంత పృ
 థ్వీనాధుండు వచించె మంత్రనిశుతు తెల్విన్ మెచ్చుచున్ దండెనెం
 తెనిన్ మించగఁ జాలు ధీవిపులుఁ డం చీరీతి సుస్వల్పకా
 లానర్ వింతగ నింత చిత్రీకథ లీలన్ వత్తలం జేయుటన్. 134

శా॥ “నే రూపింపగఁ గోరియున్న విషయానీకంబు రామాపురిన్
 ధారాశంబుగ నుంట వింట, నవి తదాజన్మ్య చిత్తింబునన్
 దేరం గోరియె యట్లు వ్రాసితిమి, యీదగ్గంగి వర్తిలై, నే
 నారాజ్యంబునఁ దెల్పగోరినవి వ్యాఖ్యానింతు మీరల్ విచన 135

మ॥ అతిసౌందర్యరమాలలాము యగు వారా సనన్ గూడ ను
 ధృతిలీలన్ బురమధ్యమందుఁ గలసౌధంబందుఁ దా నొక్కఁడే
 మతిమంతుం డెపు డేగుచుండునంట, భామారత్న మావేశ్య యే
 యితరున్ గైకొన, దామెయే యనతులం దొల్లు యోజించిన

మ॥ మతిమంతున్ ధృతిమంతు వెమ్మిదిని నమ్మగ గల్గె నమ్మేదిని
 పతి యమ్మతిని సర్వవేశలను దద్వాక్యాన్యతాన్వాదనా
 రిత్తిస్తై స్వీయగృహంబునం దునుపఁ దద్వాక్యకరిమ్మున్ గర
 మ్మితఁడొందంగనియుండుటన్, గుంట శరానాల్గు యిల్లాంగడలోన్

మ॥ స్వపుకంటెన్ గల రాజ్యకార్యముల నన్నింటన్ మహామంత్రీయే
 యుపయుక్తుండయిక ర్తయి విభుండునయ్యున్ భో క్తయైయుండుటన్
 విపరీతంబె యనామకుం డయినతేనిన్ మన్న లేకున్న య
 త్లుపమింపన్ గడుఁ గీలుబొమ్మగ నతం డుంటన్ మహామంత్రీకిన్!

శా॥ కాంతాస్యందన చందనాప్తహితభాగ్యం బంత యాతేని దం
 డెంతే జొక్కి సుఖించు ధీయుతుండు మంత్రీంధ్రుండునై యుంటచే

సుంతే జంకంగ నేల విత్తయుతుండై చూపట్టినన్ బేదయాఁ
జంతింపకా నృపుఁ డన్న, నున్న, విభవశ్రీభోక్త కా కుంటచేకా! 139

ఉ॥ భాసురపాండితీగరిమ భవ్యమతి పృతిభావిభూతి గా
ర్యాసమనై పుణీపటిమ నన్నిట మిన్నగ వన్నెఁ గన్నవాఁ
డాసచిపుండు నమ్మిన ధరాధిపు మోసముఁ జేసి తత్సతిన్
వాసిగఁ గొన్న వేసడముఁ బండితకాసర మన్న దోసమే ? 140

చ॥ తగులుచు నీచకార్యముల దాని నెవండు నెఱుంగ రంచు నేఁ
దగుదు నటంచు నగ్ర మగుస్థానమునకా సభయందుఁ బొంది య
వ్వగ నటు నివ్వట్లొనచివప్రవరుకా సభయందుఁ బొల్పువే
పిగ ననరాదె, నీచుఁ డయి విలసత్సము నాక్రమించుటన్! 141

చ॥ తనగృహమందు రాజ్యమునఁ దన్తయు నర్తిలుచున్న దేని నెం
చనుఁ గన దిద్దలేక కడుఁ జక్కగ గడెను గ్రాలుచుండు నా
ఘనస్థపు గడ్డఁ గ్రాలు నొకగాడిదగా వచియింపఁ బోలదే !
యనుపమ రాజ్యమున పడుట నర్హులు గడెను లేమి యెందులన్!

మ॥ ఎకసక్కెమ్ముగ నివ్వితెల్పుటను నే కీతి నానాఁడు లే
భకనుకా వ్రాసితి, నొక్కచిత్రకథ యు బన్ని సంవత్సరము
హాసరీతి దెలివిన నిరూపణము సేయున్ దీసి, నీరెంటిలో
బ్రకటం బొగితిఁ గాంచఁగా నగుచు భావ్యం బేమో మీరెల్లరున్”

క॥ అని జన్మమునం డనుటయుఁ
గని సంపదనుఁ పమేయగౌరవమున ని
ట్లని బదులు పలుకఁ దొడఁగెను
కని సభ్యులు వింత నందఁ గౌతుక మెసఁగక. 144

శా॥ “అసౌధంబున నున్న లేమి విచకన్యన్ గూర్చి యీభూపుఁ డిం
దీసా రొప్ప వచించుచున్న, దతఁ డెన్నేమాటు లక్లేగుఁ దా
నాసౌధంబున కెందుకేని, బురమధ్యంబందునం గ్రాలునే
యాసౌధం బది మంత్రివేశ్య యగుచో నారీతి! నూహింపుఁడీ! 145

శా॥ దిక్పక్రముల నద్వితీయగతి దీక్ష గాంచు విజ్ఞానమున్
వాక్పాతుర్యము శాస్త్రసాండిత్యము దివ్యవ్రాయన్ బ్రాహ్మ
మృక్పింతన్ గలనాడుతండ్రివయి నీర్వ్యన్ గాక యెల్లాప్పు నీ
దృక్పండప్రవిమర్శనంబు, నిజమున్ దెల్పిన్ గనం గోరు వోన్ ! 146

గీ॥ ఇట్టి యీర్వాజనిత మైనవట్టిదుష్ట
వార్తమీఁదనే యాధారనడును కాదు !
యన్యవిషయంబు లెల్ల బిట్టరసి చూడ !”
ననుచు లీలమై ఖండించె నవ్విబుధుఁడు.

ఉ॥ “మీరలు కోరి యుండినవి మేమునమంజనాతిఁ జూపఁగా
నేరక, చేరి, మేము మీము నెమ్మని జూపఁగ గోరుకొన్నచో
మీరలు వానిఁ దెల్పఁగ దమిన్ జతనం బొనరింప భావ్య మో
సారవిచారధీర ! సువిశాలగభీరమనోభాస్వరా ! 147

మ॥ అమితం బౌ తనగాజభక్తి నతులంబౌదేశభక్తిన్ స్వగే
హము దేహమ్మును లెక్క నేయని మహాత్మాగంబునన్ శత్రున
ర్గము స్థానంబుఁ గొనంగఁ బన్నెడికుంతిత్రీశ్రేణినిన్ జీల్పయ
త్నములన్ మున్న గభీరు ధీరమణికిన్ మద్దొదనస్తోమముల్ 148

మ॥ కడు మోమోటమి నాదినుండియు స్వనర్గంబందు నుద్యోగ మి
చ్చెడివో నీచుల శక్తిహీనతఱినిన్ జేర్చించి యుంటన్ గడుం
గడుఁ గట్టంబయి స్వీయరక్షణపరాక్రాంతిప్రతికారముల్
కడగండ్లన్ గడుఁ బొంది యుండిరిఁ బూకాంతుండు దన్మంత్రియున్

ఉ॥ ధర్మపథంబునన్ జయముఁ దాల్కొనలేనిజనంబు లాశమై
ధర్మము వీడి యన్యులు నధఃకరణం బొనరింపఁ గోరి యే
కర్మము లేనివారి బలిగాఁ గొని యున్నతి నొందఁ గోరి దు
ష్కర్మముఁ బూని భూర్ములయి కారియఁబెట్టుదు రెల్ల దేశముల్

చ॥ అపచుశ మంది, యున్న బల మంతయుఁ గోల్పడియున్న ప్రతిభో
నపరిమితంపుదౌష్ట్యమున యశాక్తికమార్గము చే నెదుర్చున

ర్గపువడి నాఁవనోపఁ గడుఁ గష్టము నొందెడుమంత్రీ తేననే
నిపు డువయుక్త మీగతిని నింత యొనర్చుటఁ జింత యయ్యెడిన్

గీ॥ ఒక రొకరియున్నతిని జూచి యోర్వలేక
యొక రొకరిఁ గ్రిందు చేయఁగా నూని యిట్లు
హీనగతి నెల్ల రుంటచే నిట్లు నేను
జయము నొందితి లేనిచో శక్య మగునె ? 153

ఉ॥ ఏరికి వారు ధర్మగతి నెంతయు నిల్చి పరస్పరోన్నత
స్సారమతిన్ స్వదేశఘనభాగ్యవివర్ధనకారు లైనచో
నేరికి దుర్నిరీక్ష్యగతి నెంతయు దేశము వన్నె కెక్కు దు
ర్వారపరాక్రమోగ్రబలభాసురమై కడు సగ్రిగణ్యమై 154

శా॥ చింతింపఁ బ్రభునాజ్ఞయున్ జనకునాశీర్వాదమున్ రుక్మిణీ
కాంతామేయ కృపాకటాక్షము మహోగ్రిం బలంబీయ నే
నింతల్ చేయఁగ వీలుకూడినదిగా కేనంతశక్తుండనే !
పంతం బూనకుఁ డేనవార్యగతి సల్పన్ బూనునాచేష్టలన్ 155

చం॥ అని నైన మూరకుండిన సభాంతర మందలి మర్త్యులందు స్తో
త్రానినద మప్రమేయజయరావము భూమినభోంతరంబు నిం
డ, నతులరక్తి నాస్మపుఁడు సవ్యసుమతిబుల మాలచేత నా
తినిఁ గడు గౌరవించెను ముదంబున నెల్లరు మేర మీఱగన్ 156

కం॥ బహువిధవర్గములందలి
మహితలు సంవర్ధనుని సమంజసవిద్యా
మహిమకు మోహితులై హిత
విహితముదాఁ బొగడి రతని వేనోళ్ల సభన్ 157

గీ॥ నరపతియు వివిధప్రజానాయకులును
హితము ప్రియమునుఁ దనర వీరేంద్రకేస

రికి లిఖించిరి చిన్న లేఖక నొకండు

నుభయమైతియుఁ జరకాల మొప్పరితి

158

శా॥ తద్విద్వద్విభవమ్ముఁ దద్విమలతన్ దధర్మమన్మజ్జతన్

దద్విభ్యాతవచో విలాసరుచి నేతిచ్చాతురీరులన్

దద్వైశద్యము నొంది యెల్లరునుఁ దద్దన్ ద్విక్కోఁ బెద్ద లే

తద్వర్ధిన్లుని నుంపఁ గోరి రొకయట్లం బచ్చటన్ లేఖకన్ 146

మ॥ తతద్విత్ గొని యేగె గామపురి కేతన్మంత్రి, గాజాజ్ఞ, ను

ద్ధతమా వై భవ మొప్పుఁ గానుకలతోఁ దద్యామినీమాధురీ

యుతు విద్యాన్వితు సద్యశికిలితు భవ్యోన్మసనంపూతు న

మ్మతిమన్మంత్రినుతున్ బ్రభాసపితు సమ్యక్స్వస్థానవాసనిన్

మంగళమహా శ్రీ

క్రీనగభవాధిప త్రివి జ్ఞానరసీయహవిశేషతర మొనకరినామూ !

దీనజనపాల పరిదీప్తగుణజాల మునిదేవగణాం ల రణభీమా!

మానిజనకీర్త సమ స్తవిధసద్గుణ సమగ్రచరితాన్వితలలానూ !

భానుకులతేజ శ్రితపాళిమరహజ జనరంజన గాఢ రఘు గామా!

ఇది శ్రీరామానుకంపాకటాక్షల కవితాధారేయ 'ంజివ్య

గోత్రవివిత్ర విప్రకులాలంకారశ్రీముత్యవంశః క్షయపారా

వారరాకాసుధానిలయ శ్రీకామేశ్వరాంగణా

సూర్యనారాయణ గుణగేయతనయ

విబుధవిధేయ శ్రీసుబ్బరాయప్రణిత

సంపర్ధననామకావ్య తృతీయ

సముల్లాసము సర్వ శ్లోము

సంపూర్ణము.

త ప్ప ప్ప ల ప ట్టి క,

పుట	పంక్తి	తప్పు	ఒప్పు
(1)	9	సమంజసలు	సమంజసము
(2)	5	బేషా	దేషా
(2)	10	ధేర్చు	దేర్చు
(2)	11	శక్తి	సక్తి
(2)	15	నీకైయిత	శోభిల్లునీకైత
(2)	16	గగిని	గగిణీ!
(3)	2	గన్యము	గమ్యము
(3)	3	తుతి	తుది
(3)	6	దివ్వో	దివ్యో
(3)	12	లకు	లగు
(8)	22	విమర	విమల
(9)	5	భాత	భ్రాత
(12)	5	భృసం	భృశం
(13)	3	ద్యప్పా	ద్యత్పా
(14)	15	సప్ప	సత్ప
(15)	8	దావాహ్ని	దావహ్ని
(16)	3	మనసును	మనస్తను
(16)	16	గరిమ	గరిష్ఠ
„	20	మహర్త	మహత్త
„	22	తాతగన్	తైతగన్
(17)	3	నిషతర్థ	నిషదర్థ
„	17	హృదయా	హృదయా
(18)	3	గుగ్రిల	ఘ్రిన
„	7	ద్గనిన్	ద్గనిన్
3	5	తత్తర్థలుల	తత్తర్థలుల
„	6	కక్షణ	కక్షణ
13	2	బ్రాజితు	బ్రాజితు
17	2	బనుచు	బనుచున్
21	21	పొల్చు	పొల్చు

24	10	కర్కనుడై	
25	2	ప్రజోధ	ప్రజ
26	6	పజ్జ	పజ్జ
28	17	దృరదృష్ట	దురదృష్ట
31	23	వైతృత	వైతృక
35	6	తదు స్తుల	తదు క్తుల
38	8	గెఱచి	దెఱచి
45	17	వింపొంద	లింపొంద
46	18	ననియు	నవియు
47	1	మెన్ను	మిన్ను
49	13	న్నియు	ఇన్నియు
„	14	ట్టిదుట	కట్టెదుట
52	3	పత	తత
54	11	పుటి	పుట్టి
56	9	సరాయతి	సరాతి
59	17	కాయంను	కాయంబును
61	2	తెల్విన్	తెవ్విన్
„	10	జ్ఞాన	జ్ఞాన
„	16	బోచ్చుట	బోల్చుట
62	10	జంతానీక	జీనానీక
„	18	గభీరత్వము	గభీరత్వము
„	24	భీతిధుండు	భీతిదుండు
63	4	నల్వొత్ప	నల్వొప్ప
66	8	లానర్	లానర్
„	26	మంత్రీంధుడు	మంత్రీంధుడు
68	10	వెమ్మిని	నెమ్మిది
69	12	గంబలం	గంపొబలం
„	22	దాబాగడి	గాబాగడి
70	3	మన్మజ్ఞ	మర్మజ్ఞ
„	10	వన్మందిరి	మన్మందిరి

